

20 de rebus ecclesie, & quod ita declaravit sanctissimus Clemens VIII. & est casus N.aur. de rebus ecclesie, & post hoc Gonzalez. glof. 12. n. 97.

38 Nihilominus videtur, t quod quamvis ante obtentum beneficiam Papae non possit pensionario solui pecunia in executionem conventionis, ita ut statim pensio maneat extincta, seu partes nequeant rescire, & reuocare mandatum iuxta dicta, potest tamen illi dari pecunia in rationem redemptionis pro tempore beneficii obtenti, id est, ut beneficio obtento, eam sibi habeat pro redemptione, seu tantquam in depositum, & securitatem, ut sit certus & securus de solutione, ac sine necessitate exigendi ad redimende, sicut possit accipere fideiussorem pecuniae soluende beneficio obtento.

39 Potest tamen pensio gratis remitti t per pensionarium, absque auctoritate superioris, Heron. Paul. supra Sarnen. in reg. de infirmis q. 16. & in compendio signaturae, nu. 87. Corrad. d. cap. 4. nu. 4. Nicol. Delphin. supra num. 77. Redan. d. cap. 14. num. 15. N.aur. & Fuscus supra, Barfatus d. consilio. 116. numer. 91. Flam. Paris. d. lib. 6. quaest. 2. num. 123. Beia Grassus, & Fr. Emmanuel Rodriguez ubi supra Achilles, de Grassis deef. 43. & 212. & Rota in d. Pharen. pensionis, decif. 454. num. 7. & decif. 471. num. 10. i. par. diuersorum. & fuit resolutum in vna Lamofcen. Canonicitus 24. Maij. 1577. Coram D. Quiroga.

Quod referuatum potest redigi ad limitatam portionem, & ex secunda priuata potest pensio extinguatur, & reduci, & liquidari fructus prout apparet de consensu pensionarij, per eius apocham Sarnen. in compendio signaturae, numer. 87. Gigas de pensio. quaest. 64.

40 Quod procedit, etiam t si expresse esset referuata pro alimentis, ut commodius quis sustentari valeat, quicquid in hoc contra teneat, Gigas d. q. 45. num. 9. & quaest. vltima num. 8. Gambarus d. lib. 6. numer. 603. Duarenus supra Cuchus, d. lib. 2. tit. 8. in fi. & ibi additio penultima, Mart. Gilberti, Io. Gutierrez, d. cap. 3. num. 5. & Techus, d. cap. 11. n. 9. ex d. lege cum hijsuncta doctrina glossa, ibi verbo alimentorum, versic. item, nunquid: cum quo transeunt communiter scribentes, ut per Sardo. ibi num. 10. & Padillan in d. de alimentis, & Surdum supra num. 9. & 106.

Nam tenendo, quod pensio equiparatur contrahibus t profanis ut tenent, Sarnen. d. quaest. 16. Gigas quaest. 99. num. 10. & Rhedon. num. 14. Quod procedit quando referuatur de consensu partium respectu consensu, Achilles decif. 421. num. 8. & Puteus decif. 193. num. 2. lib. 3. cessat inductio. d. leg. 15. cum hi, ex versiculo plane eiusdem legis.

41 Si vero tenemus, quod equiparetur vltimis t voluntatibus, cum Romano consil. 343. num. 5. & Gigas quaest. 27. & 83. numer. 10. & 95. numer. quarto, & Boribsa in d. diuorij, ff. soluto matrimonio, secunda pars. numer. 43. Quod Rota apud Puteum, ubi proxime ait procederet, quando pensio referuatur Motu proprio sine consensu partium, fecit quando de consensu partium, ut dixi: Quam distinctionem, ut nouam ponit Horatius Mandos. ad Rom. dicit. consil. 348. littera B. & Pontanus sic intelligendus de alimentis, cap. 18. num. 5.

42 Dicendum est, t quod fauor ad hoc consideratus in alimentis relictis in vltima voluntate, de quo Surdus supra ad numer. 82. non potest considerari in proposito, nam pensio est odiosa, extinctio vero favorabilis, qua restituit beneficium ad pristinum libertatem, ut in Rota in d. Pharen. pens. Capuaequen.

decif. 303. par. secunda. Flam. Paris. dicit. lib. 6. quaest. secunda. numer. quatero, & Sarmiento lib. primo, Selectarum, cap. 12. in principio, & lib. 8. in l. 2. ff. de legat. secunda num. nono, & Achilles d. decisione 312. ait quod cessatio pensionis, est quodammodo liberatio beneficii t feruatur.

Nec videtur in proposito militare ratio t confiderata in alimentis relictis in vltima voluntate, de qua Duarenus lib. 1. disputacionum, c. 44. & Cuiacius in d. cum hi & ibi Orficus s. foler. num. 9. & Menoch. de arbitra. cap. 170.

Et postquam haec scripseram, vidi Patrem t Molinam 2. tom. de contrahibus disputa. 559. vbi reprobat d. sententiam Gigantis, & Io. Gutierrez dicens, quod cum pensio ortum non habeat ex vltima voluntate, ut est notissimum, consequens profecto est, ut dispositio dd. cum hi extendenda non sit ad pensionem concessam ad alimenta.

Sane vno casu non poterit t remitti pensio, absque auctoritate superioris, nempe ad cuius titulum quis est ad sacros ordines promotus, quod sine licentia Episcopi extingui, aut remitti nullatenus potest, donec beneficium Ecclesiasticum sufficiens sit adeptus, vel aliunde habeat vnde viuere possit, ex decreto S. Concil. Trident. sessione 21. de reformat. c. 2. ad Boem. vt aduertit Fuscus d. lib. 2. de visitatione, c. 28. num. 40.

Habemus ergo in pensioe, quod loco beneficii t clerico, vti tali assignatur, fallam esse praedictam rationem, quod fit quid mere temporale, nullam spirituales item habens: adhuc tamen vera est, indistincte praedicta conclusio, quod pensio non est beneficium vere & proprie, nec venit appellatione beneficii, pro qua facit Concil. Trident. dicit. cap. 2. sessione 21. & cap. 15. sessione 25. de reformat. vbi non distinguitur pensio contra beneficium, & facit etiam d. constitutio 30. & 51. Sixti V. de habitu & tonsura clericali.

Nam etsi ista pensio sit spiritualis, t seu spirituali annexa instat beneficii, vt diximus, tamen est quoddam tempore, id est ad tempus, separatum, & formale de per se distinctum ab ipso beneficio, vt dixit Rota in vna Legionen. Zamoren. pensionis 10. Octobris 1577. Coram D. R. Marcio Episcopo Oriolen. quae habetur prima parte diuersorum decif. 425. & in Brixien. confidentia 5. Iunij 1591. Coram D. Pena infra adducta num. 52.

Et per pensionem non intulatur t quis Ecclesiae, sicut per beneficium, & in multis differt a beneficio, & praecipue quod pensio non datur propter officium licuti beneficium. Tolerus in sinuina lib. 5. cap. 76. & 82. & quamvis hodie ex constitutione 138. Pij Quinti, quae obligat pensionarios ad officium paruum B. Mariae, quicquid possit, dari propter officium, ut dicitur est supra, num. 17. tamen officium istud diuersum est ab officio, propter quod datur beneficium.

Vnde inferitur primo, quod transferentes pensionem, seu fructus referuatos per confidentiam, non comprehenduntur in constitutionibus Pij III. & Pij V. contra confidentarios editis. N.aurum consil. 11. numer. 7. de constit. & consil. 65. & 16. de summa, & Flam. Paris. de confidentia, quaest. 22. a num. 14. & quaest. 24. & post hoc vbius Go. p. lex. d. glof. 5. & 5. n. 5. & ita firmat Rota in d. Brixien. confidentia, vt in decifione sequenti.

***

Brixien. confidentia 5. Iunij 1591. Coram D. Pena.

51 Archiepiscopus Coranen. t omnes fructus Archiepiscopatus Mousis Clara Brixen. diocesis deceptis tamen quinquaginta proutulari, habebat referuatos eius facultate in toto, vel in parte vni, vel pluribus eos transferendi, cuius facultatis vigore, primum de anno 1568. summam ducentorum scutorum, & iterum de anno 1575. residuum dictorum fructuum ad fauorem Ludouici Campani sui familiaris transfusi, sed quoniam Franc. Feneticus praedictus Archiepiscopatum titulari praesidebat, in extrahatione commissam fuisse confidentiam prohibentem per constitutiones Pij Quarti, & Quinti, quia post t visitationem, idem Archiepiscopus eisdem fructus exegisse per quitancias, factas ab eisu praeturae videbatur, nam ex quibusdam eiusdem licentis missiis, quibus videbatur, significari, Archiepiscopum post t visitationem exegisse, tanquam dominum fructuum, quod non videbatur negare Campanum, qui in suis constitutionibus fatebatur, Archiepiscopum post t visitationem omnes fructus exegisse. Tum denique ex quibusdam locationum instrumentis, vnde inferre debet Campanum tanquam procuratorem Archiepiscopi, post t visitationem praedictas fructus, tanquam spectantes ad Archiepiscopum, vt illorum reuocari non locauisset, & propterea praedicti Franciscum Campanum, coram iudice confidentiarum accusauerat, cui fuerat per Sanctissimum Dominum nostrum ordinatum, vt cum voto meo in causa procederet, t proposita causam Rota dubitauerat adesse consultius in casu, & ad effectum de quo agitur effectus erit magis, quia si iudicabatur pro confidentia translatio praedicta readebatur nulla, & Campanus inabili iuxta penas constitutionis Pij V. & licet ego qui casum no Rotalem proponebam, & ideo primus eram aduersus suffraganeum, ex per illius inclinarem pro confidentia, omnes tamen domini concorditer tennere, de illa no cogitare, possim ratio fuit, quia constitutio Pij IV. & Pij V. non habent locum in simplicis translatione fructuum, aut pensionum, cum loquantur de fructibus ac pensionibus, quae referuatur ratione resignationis beneficiorum. Nam prima constitutio Pij Quarti aperte loquitur de beneficiis Ecclesiasticis, pensiones vero pprie beneficia Ecclesiastica dicit no possunt, Sarnen. de iohmit. quaest. 16. circa medium, versic. nam clarum est. Gigas de pensio. quaest. 28. num. 10. nam pensio cum non datur in titulum, est quoddam ius temporale separatum, & distinctum ab ipso beneficio, vt tenuerunt domini in vna Zamoren. pensionis, sub die 10. Octobris 1577. Coram D. Oriolen. & cum sit penalis constitutio, vt in eiusdem q. 1. de filiis presbyterorum, lib. 6. c. odia & c. in penes de regulis iuris, lib. 6. clarum autem videbatur, constitutionem loqui, de pensionibus, & fructibus ex causa resignationis beneficiorum referuatis ibi, ac si praesertim pensiones annuas ac fructus reddidit, & presentis Ecclesiarum, & aliorum beneficiorum, & ex quibus vbius declaratur etiam alias, quae sequuntur in dicta constitutione, in versic. ac fructuum, & pensionum, & in versic. & insuper quibus locis dicta praedictam, & dicto huiusmodi, ostendunt constitutionem sentire de pensionibus & fructibus procuratis ob resignationem confidentialem, constitutio item Pij Quinti, quae enumerat omnes modos committendi confidentias, similiter loquitur de beneficiis ac pensionibus super beneficiis ra ioue confidentia referuatis, nec in ea detegitur aliquod verbum de pensionibus, & fructibus separatin confidentiam, vel de illorum translatione. Nec videbatur dominis id versimile, & illa constitutio

fuisse vniuersa. Si putaret in eo etiam casu confidentiam crimen locum habere, arguendo. l. prima s. sine autem ad deficientis. C. de calicis tollendis, Alexand. consil. 148. incipit. in casu appellat. numer. octauo lib. quinto. Considerandum etiam do non, quod cum constitutio Pij Quinti procedat per presumptiones, non debet extendi ad casus, in quibus alias extendere, Abbas in ca. fin. de sponsal. Rubeus consil. 112. numer. 27. lib. secundo Rol. consil. 27. n. 2. lib. 1. Nec videri potest Pius 5. de illis sensisse in versic. eda ne quisquam, nam ibi quoque agitur de pensionibus, occasione confidentiae, super beneficio commissae, de quibus paulo ante in praedicta constitutione tractatum fuerat. Non obstat sententia lata a Pio Quinto, per quam declaratur, nulla t translatione pensionis facta in Archiepiscopum Coranen. quia non fuit declaratio tanquam confidentialis, sed tanquam facta ad commodum incapacium, ac in fraudem priuilegiorum Altissimi Sancti Pauli. Fuit etiam dictum, quod licet praesata, & constitutio Pij Quarti, & Pij Quinti loquerentur de simplicibus pensionibus: quod tamen non concedebatur adhuc, ex his quae proponebantur non videbatur probata aliqua confidentia, primum, quia cum Archiepiscopus vigore sua facultatis, posset fructus pro se retinere, & illos etiam omnes, vel aliquam partem transferre, nulla aderat probabilis, aut verisimilis simulanda causa, quae deficiente, nec praesumitur simulatio, nec admittitur eius probatio, Arcetium consilio 159. numer. 10. versiculo. venio nunc ad tertium. Alexander, consilio 57. num. 30. versiculo. & haec procedunt lib. quinto facti etiam series videbatur tollere confidentiam, nam si confidentiaria, & simulata fuisset translatio, non potest satis commoda assignari differentie ratio, cur statim ab initio non fuit facta de omnibus fructibus, quibus statibus non concluditur confidentiam perceptio fructuum, facta per Archiepiscopum, post translationem, sola enim fructuum perceptio non inducit confidentiam, sed animus & conuenio hoc factus ab initio, vt suis conclusum in illa Crescentina confidentia, Coram domino Orano de anno praesentis, nec locutio facta per Campanum nomine Archiepiscopi, nam ista cur ita absque confidentia crimine fieri potuerunt, causas habere probabiles & vero similes, quas in suis constitutis referre Campanus: intererat enim Campanus, ne ista translatio ad Archiepiscopum consanguineum intelligeretur, ac vt facilius esset exactio in terris, seu dominio Venetorum, quae presumptiones cum sint satis probabiles, contrariam confidentiam suspensionem ex praedicta parte, & locatione ortum elidant. dicebant enim aliqui ex dominis, quod ceteris die placuit, quod licet constitutio Pij V. ponat quosdam correcturas ad probandum confidentiam, non tamen tollit alias praesumptiones, & coniecturas, quae quid priores, vel tollantur, vel elidantur, illa enim coniectura non sunt praesumptiones iuris, & de iure, quae non possunt recipere probationem in contrarium. Confessus Campanus non obstat, quia cum sit qualificata non potest diuidi, Abb. in c. bonas. nu. 29. de Postulatione Praelatorum, reddu enim rationem, cur non sit Archiepiscopi locauerit, & quod licet Archiepiscopus exigeret, tamen Campano satisfaciebat de exactis, in literis missis Archiepiscopi non poterat fieri fundamentum, cum inde non concluderet, quod pecunia de quibus in eis agebatur, permississet ad Archiepiscopum, atque ex his conclusum pro non confidentia.

At ita pacifices peccant mortaliter, t & committunt peccatum simoniae, quae tamen non inducit excommunicationem, vel aliam censuram, iuxta praedicta numero 20. N.aurum ubi proxime & Flam.

Parif. di. q. 23. a. numer. 43.

Nec habens facultatem transferendi pensionem
54 t potest illam licite transferre cum reſeruatione,
ſeu pacto illam exigendi, quo ad vixerit, alias translatio
erit nulla, Nauarrus d. conſil. 65. & Flam. &
ibi Fr. Mana. Rodriguez in ſumma, 2. tom. cap. 21. nu.
7. Vega in ſumma ſecunda part. cap. 65. caſu 7. Per.
Ledeſma in ſumma, ſecunda part. tra. 7. cap. primo.
circa 14. conſil. pag. 381.

Et an hic poſſit eam transferre, ſub t conditione
ne moreretur, ex infirmitate præſente, Nauar. conſ.
11. de ſuris, reſpondet affirmative, contra quem tam
tamen rectius tenet additio conſilij poſita in fine,
quod cum per has translationes extingatur anti-
qua penſio, & noua conſtituatur, coram electo, ſeu
per electum autoritate Apoſtolica, videtur, quod
dicta facultas transferendi, non poſſit ſibi locum
vendicare, niſi in abſoluta translatione, atque adeo
translatio ſub conditione facta, erit nulla.

Vnde etiam t videtur, quod non poſſit fieri translatio
56 per teſtamentum, non obſtante decisione Rotæ
in cauſa Placentina ſumma 17. Junij 1602. Coram
D. Corduba, in qua fuit dictum facta translatione
in teſtamento, pretendendum eſſe tempus mortis, ad eſ-
ſentiam validitatis illius, Ripa in l. ſerui optione, ff. de
optione legata, & ſic ſecundam translationem, que
præceſſit tempus mortis, eſſe validam, quia id accipien-
dum eſt ſuppoſito, quod poſſet fieri per teſtamen-
tum, quod tamen ibi non deciditur.

Ait tamen Flam. Parif. de conſiden. queſt. 42. quod
licet in t transferre pensionem per confidentiam,
57 cum tunc nullus titulus beneficiis conſidera-
tiam, non committitur confidentia punibilis, per dic-
tas conſtitutiones Pij Quarti & Quinti. Tamen
committitur ſimonia, & confidentia per promiſſio-
nem factam à Titio, de ſoluendo ex ſuo pensionem
conſtitutum ſuper beneficio Ioannis, ad fauorem
Matij reſignantis, reſeruata ſibi dicta penſione,
ſuum beneficium in fauorem ipſius Titij, qui ro-
gavit Ioannem, vt conſentiret conſtitutionem di-
ctæ penſionis: citat Nauarrum, conſ. 60. de ſimonia.
Qui ſolum ait, in hoc caſu committi ſimonia ſuper
beneficio.

Et mouetur primo t ex ratione Nauarri, ibi,
quod licet emptio, & venditio penſionis ſimpli-
citer facta, non cenſetur ſimonia facta ſuper bene-
58 ficio, tamen, quando eſt facta, tanquam medium,
ſeu ad finem querendi beneficium, cenſetur ſi-
monia facta ſuper beneficio, ſicut traditio, vel
promiſſio pecunie facta alicui, vt fit mediator ad
querendum beneficium, cenſetur ſimonia facta ſu-
per beneficio.

Secundo, t quia in pacificentibus ſuper penſione,
59 pro conſequendo beneficio, committitur confidentia
punibilis per dictas conſtitutiones, cum con-
ſideretur titulus beneficiis, Nauarrus in Manu. ca.
23. n. 109. & habetur dicta conſtitutione Pij V. §. qua-
rentes, & ſequens.

Verum additio dicti conſilij t Nauarrus ait ad-
uertendum reſcri alias ab officialibus Sacre peni-
tentiarie reſponſum, quod ego ſi Papa ſciente in tui
gratiam conſentio, vt quem beneficium penſione
grauetur, poſſum à te recipere etiam, ex pacto in-
demnitatem, eſt ratio, quia cum communiter be-
neficiarij non patiantur ſua beneficia penſione in
gratiam tertij grauari, niſi recepta promiſſione in-
demnitatis & hoc non lateat Pontificem, vt que ad-
mittendo huiusmodi penſionum reſeruationem, ta-

cite etiam conſentit vt fiat dicta conuentio.

Sed hoc mihi tutum non videtur, & verius t exi-
61 ſtimo in prædicto caſu committi ſimonia ſuper
beneficio ex prædicatione Nauarri id tenentis,
quem ſequitur Flam. Et Vega in ſumma ſecunda part.
cap. 101. caſu 68. in fine, & conſequenter totum illud,
tam reſignationem, & reſeruationem penſionis,
quam promiſſiones beneficij reſignati eſſe nullas,
etiam ſi reſignatarius nondum ſoluierat penſione præ-
ſentis promiſſionis vllam penſionem, vixta dicta infra
8. part. cap. 1. à num. 3. & 16. quantum in hoc contra
tenet Nauarrus di. 4. conſ. 8. exiſtunt tamen contra
Flaminium t Parifiſum, non committi in hoc caſu
62 confidentiam ſuper beneficio, nec comprehendi di-
ctis conſtitutionibus Pij I V. & V. Nec obſtat dict.
conſtitutio Pij V. t §. que nos, & ſi idem qua lo-
quitur de pacificentibus pro conſequendo beneficio
63 ſuper penſione ſoluenda ipſi reſignanti, vel collato-
ri, vel alius, eorum reſpectu.

Vnde quod inquit Cordoua in ſumma. q. 105. t &
64 166. & Fr. Manuel Rodriguez 2. tom. cap. 21. numer. 9.
Vega l. parte cap. 36. caſu 8. & P. Ledefina 2. part.
tra. 7. cap. 1. circa 24. conſultationem pagina 381. quod
non potest ſolui nec recipi penſio ſine literis Apo-
ſtolicis, alias incurrunt poenas dictæ conſtitutionis,
eſt intelligendum, quando reſignationem beneficij
præceſſit pacto de ſoluenda penſione ſine autori-
tate, & reſeruatione Papæ, non alias, & vide hic infra
4. part. 2. à num. 34.

Secundo inferatur, quod licet habens beneficium
teneatur t dicere officium diuinum, vt late dictum
65 eſt infra 3. part. cap. 1. penſionarius tamen ad illud non
teneatur, Dominicus Francus, num. 2. & alij in cap.
quammis. 1. de præben. in 6. Sarnen. in Reg. de ſiſtina
queſt. 16. Corras 1. part. cap. 4. num. 2. Gigas queſt. 30. lo.
Nicol. de ſpbi. de iure patronatus lib. 1. numer. 76. Sardon-
dial. dicens communiter de officio Eccleſiaſtico. 5. par.
cap. 5. Redoan. de ſimonia. 2. par. cap. 14. numer. 11.
Flam. Parif. de reſign. beneficiorum libro ſecundo queſt.
15. numer. 18. Soto de iuſtitia & iure lib. 10. queſtion.
quinta articulo. tertio. Corduba libro primo queſtionary
queſt. 21. p. 1. tertio, & in ſumma queſt. 186. p. 1. ſe-
cundo. Durandus de riſibus libro tertio cap. 21. numer.
14. & Azor lib. 10. cap. 4. queſt. 3. tertio. Gonçalez.
ſup. n. 12. quammis contrarium male teneat Guer-
rero d. cap. 61. t & Gambarus, di. libro 6. numero
326. conſequenter ad ſuam opinionem, quam ibi re-
66 net à numero 309. quod penſio iudicatur beneficium,
& venit appellatione beneficij, vt dixi ſupra, nume-
ro 2.

Hodie vero ex noua conſtitutione t Pij V. 138.
67 infra adducta. 3. parte, capite 1. numero 5. penſionem
percipiens, vt clericus tenetur ad officium paruum
Beate Mariz, alias obligatur ad reſtitutionem fru-
ctuum, vt ibi. Cuchius in inſtitutionibus Maioribus.
libro 5. titulo 7. numero 5. Durandus ibid. Frat. Lu-
dovicus Lopez in ſtrictory conſcientie primo tom. ca-
pitul. 145. Graſſus lib. 2. cap. 50. num. 8. & 9. & capite
51. num. 5. Valadus in appendice candelabri capite 10.
num. 32. Valencia 3. tom. ſecunda ſecunda diſputatione
6. queſtione 2. p. 10. circa ſecundum Gonçalez. 5. num.
13. & Aragon ſecunda ſecunda queſtione 63. articulo 2.
Enrique in ſumma libro 13. capite 13. §. 2. Ioann. Ma-
nuel. Rodriguez 1. tom. capite 140. num. 5. Vega ſecunda
parte capite 65. caſu 1. Azor ſupra & 14. queſtion.
11. & P. Ledef. ſecunda parte tra. 7. capite 4. con-
6. 2. diſtinctate, qui ſex vltimi aiunt dictam con-
ſtitutionem eſſe vſu, & conſuetudine receptam,
contra

contra aliquos, qui oppoſitum dicebant, & vide
68 dicta, di. cap. primo, 3. parte, 7. dubi. à num.
117.

Et cum d. conſtitutio Pij V. loquatur de eo, qui
68 penſionem t vt clericus percipit, dicendum eſt per-
cipientem penſionem titulo ſeculari non teneri ad
dictum officium Beate Mariz, vt per allegatos, ſiue
ſit pauper, ſiue diues, ſiue penſio excedat ſexa-
ginta ducatos, ſiue non, quicquid ſine funda-
mento dicat, Vega ſupra citans, Fr. Ludouicum
López, & Fr. Manuelem Rodriguez; qui id
non dicunt, ſed gratia t exempli loquuntur de ſa-
69 culari paupere; & ſimiliter conſtitutio Sixti V.
de habitu clericali, de qua ſupra numero 11. loquitur
de clericis penſionem percipientibus, quicquid
Vega dicat.

Tertio inferatur, quod hodie clericus, primæ ton-
ſuræ, t ſeu in minoribus conſtitutus, penſionem ha-
bens, non gaudet privilegio fori, ex decreto Con-
69 cily Tridentini ſeſſione 23. de reſormat. capite ſexto, vi-
tenez in terminis, Azevedo in leg. 1. titulo quarto, libro
primo recopilationis, numero 5. & ita S. Congregatio
Concily declarauit decimo nono Junij 1586. Cuius
declarationis meminit Flam. Parif. de reſignat.
libro primo, queſtion. 10. in ſi. & ſi. ſecundo, queſ-
tione 15. numero 15. que inter declarationes ſuper
dicta. cap. ſexto habetur ſic. Cui reſeruata ſunt penſio,
vt clericus, ſi non ucedat in habitum, & conſura,
70 de habitu clericali, de qua ſupra numero 11. loquitur
conſtitutio Sixti V. de qua ſupra numero 11. loquitur
de clericis penſionem percipientibus, quicquid
Vega dicat.

Quammis contrarium, nempe clericum primæ
71 tonſuræ, ſeu in minoribus conſtitutum habentem
penſionem gaudere privilegio fori, teneat Salcedo
dicens, ita fuiſſe in ſupremo Regio conſilio iudica-
tum in practica criminali Canonica, capite 67. nume-
ro 10. & in terminis ſimilis conſtitutionis Clemen-
tis 7. emanatæ ad inſtantiam reipublicæ Venetorum,
Gigas queſtione 94. à numero 8. ex eo, quod in mate-
72 ria laudabili, t qualis eſt iſta, appellatione bene-
ficij Eccleſiaſtici, venit huiusmodi penſio, que largo
modo potest dici beneficium Eccleſiaſticum, idem
Gigas, queſtione 28. numero 18. Mandos. in regal. 19.
Cancell. queſtione 11. numero 11. Laſſare de decima
venditionis, capite 19. numero 24. & faciunt tradita
per laſſonem in leg. non dubium Cod. de legibus numero
42. & in vltima editione, anni 1194. ait dictus

73 t Salcedus ſcire Illuſtriſſimos Cardinales Sancti
Congregationis, contrarium iudicaffe, exiſti-
mantes quod capite ſextum concily, non com-
prehendere, quod fori immunitatem, cum cui
huit reſeruata penſio in fructibus alicuius bene-
ficij, prout reſcribit Flam. di. numero 15. ſuam tamen
opinionem æquiorẽ eſſe, & iuribus apud nos re-
ceptam. hæc Salcedo. Sed tamen ſtandum erit de-
clarationi S. Congregationis, quam certum eſt, ha-
bere vim legis.

In caſu de quo agit Laſſare ubi ſupra, t nempe
74 lego 1. titulo 4. libro 1. recopilat. dicendum eſt iuribus
cum ipſo, & cum Flores, queſtion. 21. numero 199.

clericum primæ tonſuræ, ſeu minorum ordinum
habentem penſionem, non debere ſoluerẽ Gabellam,
vel alia tributa, quicquid ſit in aliis minorum
ordinum, non habentibus beneficium, de quo vide
infra 2. part. 63.

Quarto inferri videtur in impetratione t bene-
69 neficij non eſſe neceſſario faciendam mentio-
nem, de penſione, cum non ſit beneficium, &
ius ſolum iubet fieri mentionem de beneficio
in impetratione 2. facta à Papa, vel Legato. capite,
ſi Motu proprio, de præben. in ſexto, Clementina ſe-
cunda, de offiſio ordinarij cum aliis, & ita tenent Car-
dinal. in cap. poſtulaſti, numero 5. de reſcript. in
di. Clementina ſecunda, numero 7. & in Clementina
prima §. 1. de ſupplenda negligentia Prælatorum,
Ioannes Andreas, & Enrique numero 5. Butrus
7 in dicto capite poſtulaſti, Dominus in di. capite ſi Motu
proprio, numero 7. Bonifacius in Clementina ſe-
cunda, de præben. numero 28. Felinus in di. cap.
poſtulaſti numero 8. declaratione tertia & 30. & in ca-
pit. in noſtra cal. 1. & 3. de reſcript. Probus ad Mona-
chum in cap. nemo de electione in ſexto, ſub numero
32. ubi tenet contra gl. reg. 61. Milles in Repertorio, ver-
bo gratia, verſiculo 16. Hieronymus Paulus 2. in practica
cancellar. in notabil. ſuper vacantibus non reſerua-
tis verſ. gratiam beneficij impetrans, licet teneatur
Capella Tolofana, de ſiſto. 473. & ibi Auſper. Ioan. Ni-
col. Gimon. in Enchiridio beneficiorum, tit. 1. cap. 10.
numer. 6. & Ioan. Nicol. Delphinus de iure patronatus,
lib. 1. num. 79. & hoc ait iure eſſe verius Corraſ. d. 1. p.
capit. 4. num. 5. & nouiſſime Gonçalez, gloſſ. §. 5. §. 2.
num. 16. dicens, quod ita feruæ Rota, vt ab eadem
dominus auditoribus audiuit.

Sed hæc ſententia ſolum eſt vera in penſione
70 t que non datur loco beneficij, ſed in ſtipendium,
in qua plerique ex dictis authoribus loquuntur,
vt explicat Gigas, queſt. 67. 2. conſil. Gambarus d. libro
6. numero 323. & Mandos. de ſignatura gratia, titulo de
penſionibus in principio, verſe. hinc dicimus, & in pen-
ſione quam quis haberet à laico aſſignata ſibi, pro
titulo ordinum, de qua loquitur Rota decif. 39. de
reſcript. in antiquis, & 9. de præben. in antiquioribus,
& Felin. in d. 3. declaratione, & d. cor. 30. Gambarus
ſup. num. 359.

Ex quo conuenitur, quod ait Ripa in cap. t ad
77 aures, de reſcript. num. 18. quod de patrimonio aſſi-
gnato in titulum loco beneficij, ad cuius titulum
clericus diues ordinatus eſt, debet fieri expreſſa
mentio, cuius contrarium tenent Hieronymus. Pau-
lus ubi proxime cum Ioann. Andrea in di. cap. po-
ſtulaſti, & Felinus ubi numero 5. & Azevedo in leg. 1.
tit. 4. libro 1. recopilationis num. 9. cum Calderi. de
illis enim t certum eſt non eſſe opus facere men-
78 tionem in impetratione beneficij, niſi eſſet in
forma pauperum; tunc enim eſſet ſupercipitia,
non facta mentione de penſione ſi ex ea ceſſat
paupertas, Felinus d. declaratione 3. & d. cor. 30. Ste-
phaneus de licet gratia, non à forma expectatiuarum,
numero 11. Ludovicus Gomezus de expectatiuis nu-
mero 25. Gigas d. queſt. 67. §. 4. conſil. Corraſ. di. capite
4. numero 5. & Ioan. Nicol. Delphinus ſupra numero
80. contra Rotam ſupra, & Cardin. in d. clem. 1. §. 1.
de ſupplenda negligentia Prælatorum, & Gambarus ſup.
num. 361.

Sicut etiam t de hoſpitali, eſt non ſit bene-
79 ficium, impetrans beneficium, mentionem fa-
cere debet in literis iſtituz, & in forma paupere-
rum, licet ſecus in literis gratia, Cardin. & Imola.

in clement. sui. de officio ordinarij. Felin. d. cap. in no. r. i. cor. 23. Selua. 3. part. question. 12. 11. qualitate. numero 17. & Correfius dicit. 3. part. cap. tertio ad finem. Sicut etiam non valet impetratio in forma pauperum, si impetrans est diues, tanquam concessa ex falsa causa. Felinus supra, & Ripa in dicit. capit. ad aures. numero 18.

At de pensione que clerico assignatur loco beneficij, ut commodius sustentari valeat, vel ex causa resignationis, seu cessionis ne nimium dispendium patiatur, necessario facienda est mentio in impetratione beneficij, nam cum loco beneficij succedat, et erinde est, ac si beneficium haberet, cap. ad audientiam. secundo de rescript. Innocentius, & Compustella, in d. cap. postulat. Olradum consilio 81. numero 1. Socinus Senior, consilio 260. col. prima, libro 2. Ripa in d. cap. ad aures, numero 62. versiculo 3. amplius Beratus in cap. super litteris. eodem titulo, numero 72. glossa dicit. reg. 61. Cancellam sine, dicens, quod quia hodie quilibet pensio succedit loco beneficij, quia est ad vitam recipientis, ideo credit, quod teneatur impetrans facere mentionem de ea, & Sarven. in regul. de infirmis. q. 16. versic. nam videmus, Gigas, dicit. questio. 67. 3. conclus. Rebuffus de nominationibus questio. 9. numer. 39. alias 36. versic. & hodie, & de pacificis possessoribus, numero 133. alias 115. versiculo hodie cum qualibet Guerrero, dicit. cap. 61. versiculo 3. amplius Beratus in cap. numero 51. Hæc de incompatibilitate beneficiorum, secunda parte capite 7. numero 1. Flam. Paris. de resignatione beneficiorum, libro 2. question. 15. num. 5 & libro 6. question. secunda, numero 13. & libro 10. quest. 2. numero 78. ubi ait, sta teneri communiter, & Zechus de beneficiis, & pensionibus Ecclesiasticis, capite 9. numero 2. sub versiculo ex parte impetrantis, & versiculo, & non solum, inclinatur Caccialupus, de pensio. q. 26. n. 4. & ita versus sanctissime recepit, inquis. Corraf. d. c. 4. versic. ar vero vsus & sequitur Gambarus d. libro 6. numero 32. q. 32. ubi ait hoc esse verum, siue pensio sit beneficium, siue non, & numero 316. ubi tamen id limitat, nisi essent pensiones ad tempus, vel ratione stipendij.

82. Sed hæc limitatio, et de pensionibus ad tempus, non videtur vera, argumento decision. Putei, 272. libro 2.

83. Et è conuerso in gratia et pensionis que clerico datur loco beneficij, ut commodius sustentari valeat, erit facienda mentio de obtentis, siue beneficiis, siue aliis pensionibus eadem rationes nisi in gratia referatur Motu proprio, ut super Episcopatus, d. cap. si Motu proprio.

84. Licet secus in ea, que et referatur ex causa resignationis, seu cessionis, cum non referatur, ex causa lucrativa, sed onerosa, ne nimium dispendium patiatur, ex resignatione Flam. Parisius dicit. lib. 6. quest. secunda, numero 10. & ita Romæ accepti à domino Alberto, qui pluribus anni officium Reuiforis in dataria exercuit, & modo Abbatoris, & in rebus Datariaz, & Cancellariæ est peritissimus, & cessat difficultas.

85. Nam de consuetudine, et stylo Curie, ita feruatur, ut in impetratione beneficij fiat mentio de pensione, & in gratia pensionis sine causa, (que dicitur illa que non referatur ex causa resignationis, seu cessionis, sed ut commodius quis sustentari valeat, quamuis alias, ex iusta causa referatur.)

86. Fiat mentio de obtentis, & optima est legum interpret consuetudo, l. si de interpretatione. ff. de

legibus, cap. cum dilectis, ubi Doctores de consuetudine, & minime sunt mutanda que interpretationem certam semper habuerunt. l. minime. ff. de legibus.

Et stylus Curie facit ius, ex iuris, ubi Felin. n. 87. 4. de constitutionibus, cap. quam gratia, de crimine falsi, Crescen. decis. n. 4. de rebus Ecclesie, Capitulum decis. 331. num. 2. part. 3. Millis in Repertorio, verbo stilus Curie, Hier. Gabriel conf. 193. n. 1. lib. 2. Mandosius de commissariis, secunda commissione, verbo sanctitati vestra. Et ad Lapum, allegatione 51. littera D. & consil. 4. numero.

Et sic facit ius vniuersale, etiam in partibus, Orosius in l. de quibus n. 27. ff. de legibus. Anton. Giranus ad Versorium, in practica, lib. 5. cap. 3. num. 6. & Ioannes Gutierrez, cano. questio. lib. 1. cap. 33. numero 35. in fine, quicquid dicit Perretus consilio 52. n. 3. qui ait stylus Curie non esse sequendum in partibus nisi fit fumatus specialis decisione Papæ, cum sit varius, modo albus, modo niger, & Zauallus in ius communibus contra communes, question. 737. a numero 10. post Albericum in dictionario verbo curia, & Felinus in capite Rodolphus, de rescript. numero 22. versic. ubi autem, & Cuchum in institutionibus Mauribus li. 1. tit. 8. n. 2.

Et ideo in pensionibus, et que feruunt Palatinis, ponitur hæc clausula, & cum indulto, quod pensio per presentes reseruata loco beneficij ecclesiasticis, non cedat nec in numero beneficiorum, seu pensionum etiam sub eodem titulo consistentium intret, vel illius iacturam in impetrationibus aliorum beneficiorum, seu pensionum dampnes faciendis surreptionem, aut nullitatem aliquam faciat. Ex qua comprobatur prædictus stylus.

87. Circa illud autem, et quod dictum est, numero 84. non esse necessario faciendam mentionem de obtentis in pensiones, que referatur ex causa resignationis, seu cessionis. Aduertendum est, quod non videtur habere locum in eo qui referatur beneficium sub eodem titulo pensionis, cum habeat ius ad aliud beneficium incompatible, per cuius assequutionem vacaturum erat beneficium, quod resignat: is enim videtur debere facere mentionem de obtentis, & præsertim de illo alio beneficio incomparabili, ad quod habet ius, nam cum per assequutionem illius, vacaturum esset beneficium, quod resignat, non potest vere dici reseruata sibi pensio, ex causa onerosa, & ne nimium dispendium ex resignatione patiatur, & consequenter reseruatio pensionis erit surreptitia, non facta mentione de obtentis, & de illo beneficio incompatibili, ad quod ius habet.

88. Quod est notandum et ad illos, qui resignant reseruata pensione beneficia curata, habentes electionem, seu nominationem ad aliud curatum vacans in mens. Apostolico, ad quod se opposuerunt in concursu.

89. Sed an cum de pensione et est facienda mentio, necesse fit exprimere eius quantitatem, sicut est necessaria expressio valoris beneficiorum obtentorum de regula cancellariæ de valore? Caccialupus, dicit. q. 26. tenet quod sic, ex eo, quod in regula de valore dicitur, & aliter non quæritur beneficiorum. Et ubi dicitur, & aliud quodcumque beneficium, comprehendit pensio Felinus in dicit. cap. postulat. de rescript. numero 8. prima declaratione, & in cap. de quarta, numero 16. de prescriptio, quem sequitur Rebuffus de pacificis possessoribus, numero 132. alias 114. & videtur sequi Cassad. decis. 3. de prebendis numero 32. Et cum Caccialupo tenet Mascardus de probationibus, conclus.

cluf. 388. numero 16. post glossam dicit, & regul. 61. in fine, idem tenet Gambarus, dicit. lib. 6. a num. 390. quia dicit esse eandem rationem in beneficio, & pensione, & regulam de valore, non esse contra ius, sed præter idem scilicet quod mentio fieri debet quantitatis, pensionis, & super quod beneficium illam obtineat, ait Zechus d. versic. & non solum.

90. Contrarium tamen tenet Gigas, dicit. quest. 1. 67. 6. conclus. ex eo quod de iure communi, non est necessaria expressio valoris in impetratione, & Felinus in dicit. ad aures 1. conclus. Mascardus, supra numero septimo, Crescen. decis. 3. numero secundo, de rescript. & regul. cancellariæ que exit exorbitans, loquitur tantum de beneficiis, sicut quod dicit Felinus, licet ambigens in dicit. cap. postulat. numero 8. 6. declaratione, & hæc sententiam tenuit Rota in vna Abulens beneficij de Menbeltran, 30. Octobris 1595. Coram D. Blancheto, infra adducta 11. part. cap. 3. numero 299.

91. Et ad fundamentum Caccialupi, quod ubi dicitur, & aliud quodcumque beneficium, comprehenditur pensio, respondet Gigas supra & questione decima, numero octauo, quod non est verum, nam quotiescunque dicitur, quodcumque, vel simili adiungitur dictio, aliud, tunc talis dictio, que alias importaret omnimodam generalitatem, & comprehendere que alias non venirent, Sarven. in reg. de triennali, questione prima, & sic, tamen isti non obstantibus Hippolitus, in l. vniuersi s. cogitur, ff. de questionibus, numero vnguifonatus, Mandosius regul. 17. questione octaua, numero 2. Azenedo in libro 4. titulo 17. libro quarto, & cap. numero 6. & Rota decisio 268. numero 5. & 791. numero decimo, parte prima diuersa forma cum aliis.

92. Et sic pensiones et Mandosius regul. 33. questione 6. numero secundo, & tertio, & nono, ad finem, Azenedo in l. 2. titulo 4. lib. 1. recipit. n. 5. & Rota in Conchen. pensionibus, 6. Martij 1598. Coram D. Peregrino, quam vide infra n. p. c. vlt. 2. dub. n. 79.

93. Restringitur ad similia expressis, l. si fugitini et iuncta glossa sibi committere approbata. C. de seruis fugitiuis, Socinus in consilio exaratus per Gigantem, ibi lasan l. quicumque, C. qui admittit. n. 3. & Crescen. decis. 1. de priuilegijs. n. 2.

94. Et glossa in clementina 2. de vita & honestate clericorum, et in qua fundatur Felinus d. 4. declaratione, & Caccialupus loquitur quando dicitur, quodcumque beneficium, sine dictione aliud, prout etiam loquitur Felinus, in d. c. de 4. n. 16. Ultra quod loquitur de pensione datum titulum, Crescen. decis. 1. 4. de re iudicata, n. 2. & sic nullum fundamentum potuit in ea fieri in proposito.

95. Sed nihilominus, et opinio Caccialupi videtur probabilior, nam quando dicitur alius adicitur dictione vniuersalis, ut quicumque, & tunc non similia tantum, sed & diuersa generalitatem, & vniuersalitem designat, glossa verbo quamuis in iuncto textu in clementina prima de re iudicata, & ibi Imola, lasan in dicit. leg. quicumque, numero secundo, additio Felini, in cap. sedes, de rescriptis, numero sexto, que intelligit glossam dicit. leg. si fuerint, quando subiecta materia aliud importat, & Mandosius in reg. 12. question. sexta, numero 8. & 12. & regul. 27. question. quinta, numero quinto, Conarru. pract. cap. vnguifonatus, numero 4. & Azenedo ubi supra, numero septimo. Et post hæc Gonzalez ad regula. mensium, glossa 3. a numero 45.

96. Vnde narrans habere reseruatios fructus et fe

medietatem fructuum pro pensione, deberet narrare illorum valorem, & illum iustificare quemadmodum in valore beneficij. Narrans vero se obtinere pensionem certe quantitatis, adhuc non teneatur probare illam habere, & non excedere quantitatem narratam, ut in dicit. decil. Abulen beneficij de Menbeltran, cum valor huiusmodi pensionis non recipiat variationem, sed consistat in quantitate determinata in qua fuit reseruata, & dicenti illum habere maiorem pensionem, incumberet onus id probandi.

97. Et similiter in gratia pensionis, in qua sunt exprimentum obtenta, et ut diximus, erit etiam exprimentum dicitur corum valor.

98. Quinto inferri videtur, et quod licet per contractum matrimonij beneficia vacant, cap. primo, cum aliis, ubi Decil. de clericis coniugatis, & dicitur infra 11. parte capite 2. & per promotionem in Episcopatum, cap. cum in cunctis. 5. 2. de electione, & dicitur dicit. 11. part. capite 6. non tamen amittitur pensio. Card. in dicit. Clementina prima, 3. de supplicia negligentia Prælatorum, numero quinto, & ibi Imola, Ripa, in cap. 2. de iudicij, numero 128. Caccialupus de pensio. questione 19. Sarven. in regul. de annuali, questione 21. & Conarru. in 4. secunda parte, capite 6. 5. 3. n. 6.

99. Hoc tamen folium procedit in pensione, et assignata in stipendium pro seruitio temporali, seu alias, uti laico, secus in pensione clerico assignata loco beneficij, ut commodius sustentari valeat, vel ex causa resignationis, nam cum hæc cedat loco beneficij regulanda est quoad ad amissionem tantum beneficium, & sic eisdem modis amittitur quibus beneficium, ut tradit Hieron. Gabriel, consil. 187. numero vndecimo, & consil. 200. lib. 2. qui ita quotidie præchari, & consuetudine, & stylo receptum attestatur, & Flam. Paris. de resignatione beneficiorum lib. 3. q. 1. n. 13.

100. Vnde sicut per contractum matrimonij vacant beneficia, ut dixi, per illud etiam amittitur huiusmodi pensio, Gigas question. 54. qui ait hæc partem amplecti curiam Romanam, & sibi in facto accidit post Caccialup 30. idem Gigas, consil. 132. Quem vide de questione, de qua sibi, & consilio 149. a numero 4. Bermondus de publicis concubina, pagina 403. Corraf. dicit. cap. quarto, numero quarto, Duranus de beneficio. lib. 6. c. 4. versic. annua huiusmodi, Iulius Clarus, s. fin. question. 73. num. 5. Narrans de oratione, cap. 21. num. 53. qui ait ita esse stylum Curie Guerrero, dicit. cap. 61. versic. nota etiam Salzedo in practica criminali, cap. 80. littera C. Flam. Paris. lib. 2. quest. 11. numero decimo quinto, & libro sexto, question. secunda, numero 115. qui ait esse communem, & receptam Doctorem sententiam. Quin aduenias, Ecclesiasticorum, lib. 1. capite 6. numero nono, Zauallus, quest. 147. numero 3. & in dicitur in appendice ad Candelabrum, c. n. 33. & Sarus de censuris, lib. 2. c. 5. n. 5. & non solum Vnguifonatus, consil. 184. & 168. n. 6. & supra dicitur ad distinctionem ponit Gambarus, d. lib. 6. n. 744. Greg. Lopez, in l. 4. n. 6. part. 1. gloss. 2. Conar. ubi supra inquit, ita versus Romane Curie obtinuisse. Putens decis. 459. l. 2. Rota decil. 1079. lib. 3. part. 3. diuersi. & Casus de Grassis, decis. 114. numero nono, Enriqan summa, libro tertio, c. 13. q. 8. & Tiletus lib. 5. c. 82. Acor. lib. 13. c. 13. q. 8. & T. Bo. Sanchez de mari. lib. 7. disp. 44. & facti consil. Py. V. 71. de qua supra numero 11.

101. Et sicut per promotionem ad Episcopatum vacant beneficia, ut dixi, ita etiam vacabit huiusmodi pensio, Gigas q. 56. & consil. 149. n. 8. Capitulum.

26
*secunda part. Dec. 303. 304. & 313. 400. & 401. Ferrerius conf. 53. n. 4. Hier. Gabriel. d. conf. 200. lib. 2. qui ait ita semper obseruatum fuisse, & obseruari, & hylum inueteratum ita se habere, qui facit ius, & Anstusus Gern. de indultis Cardinalium. §. si vero a n. 20. & 39. Flam. Paris. lib. 3. q. 94. n. 8. & 78. & lib. 9. q. 2. n. 121. & idem erit in promotio, ad aliquam Abbati-
 111 tiam, per quam priora beneficia vacant, vt dicam d. 11. part. cap. 7. & tradit in propof. Gigas. d. 9. §. 6. n. 5. quoniam Queda de incomparabilitate be-
 112 neficiorum c. 9. n. 5. & c. 6. n. 10. dura videatur ista sententia in vtro-
 113 que & idem esse in assumptione ad Papatum t tradunt Hier. Gabriel. ibi. & Flam. Paris. lib. 2. q. 1. n. 9. & li. 3. q. 1. a num. 7.
 114 Et sicut per professionem expressam vel tacitam religionis vacant beneficia, & beneficium de reg. lib. 6. d. 11. part. c. 9. ita & per illam pensio extinguitur, Gigas q. 57. Guido bonus Decis. 138. in manuscript. Capitaque. Decis. 223. part. 2. & fuit resolutum in vna Celenen. pensiois 24. Ian. 1594. Coram D. Giffio, quoniam contradicte Rebutus de pacificis pos-
 115 sessoribus, num. 157.
 116 Sexto inferri t videtur illegitimus sine dispensatione posse obtineri pensionem, cum non sit beneficium, quia illegitimi sunt incapaces, ita tenet Sarmen. in Reg. de annali 9. 21. qui ita ait tenuisse Rotam in vna Cefaraugullana 20. Maij 1538. & Gambarces lib. 6. num. 284. sequitur Paleotus de notis & finibus c. 8. a n. 4. Zerola in praxi Episcopali 1. part. verbo. ordo. §. 4. circa finem, & post hanc Gonzalez gloss. §. §. 5. a num. 24. dicens, quod ita seruat Rota, & in
 117 causa Legion. t Camaren pensiois 10. Octob. 1577. coram D. Robustio, que habetur 1. part. diuersorum Dec. 425. dictum fuit, quod illegitimus secundum opinionem, quam tenet, & seruat Rota, non est inhabilis ad obtinendam pensionem, nisi ratione clericatus, ex quo illegitimus non potest esse clericus, ita deo cum sit dispensatus super clericatus, non indiget alia dispensatione super illegitimitate ad pensionem.
 118 Quod etiam fuit dictum in vna t Burfen. pensiois 19. Februarij 1596. coram D. Blancheto in qua fuit decisum. Procedendum esse non retardata solutione, quia Laurentius habebat fundatam intentionem in iuris, & quasi possessione exigendi vna cum mandato de manutendo decerta ab auditore cameræ, & t. neg. ob-
 119 stare militates existere ex vtroque, quia stante quasi possessione exigendi, discentende sunt in petitorio, & neg. ob-
 120 stare defectum clericatus, qui probatur per testea nequam clericatus, sed etiam presbyteratus, & in illegitimus clericatus probari ex communi reputatione fuit resolu-
 121 tum coram Oradino in T. orafina pensiois 12. Decbr. 1571. praeterca sufficere pro dispensatione, quod fuerit ordinatus ad clericatum per Episcopum, qui hoc potest. c. 1. de filiis presbyterorum in 6. ex eo enim efficitur capax pensiois, quia illegitimus ratione incapacitatis clericatus rationem excludit a pensione, vt fuit resolutum coram Oriolen. in vna Oueren. pensiois anno 1572. t cora Laffio in Cefaraugullana pensiois 19. February 1590. Hæc in d. Burgen. circa quam vide Hier. Gab.
 122 confilio 189. lib. 1. idem etiam t fuit resolutum in vna Toletana pensiois 1. Maij 1601. coram D. Locino in qua dixerunt domini: Dandum esse mandatum de Mandamento Rodrico in quasi possessione exigendi pensionem, cum de eius reservatione constet ex sumpto literarum habito ex registro, quod plene probat Rota. Decis. 1. num. 7. de fide instrumentorum, & Decis. 28. q. 1. de probationibus in antiquis, Egidius Decis. 252.*

Crescen. 2. de fide instrumentorum, Fran. Mareus Decis. 575. num. 1. part. 2. & de eius quasi possessione ex pluribus Quantitas factis a procuratoribus dicit. Roderoz, antecessori loam in ad compungens pensiois, qui afficit successorem in beneficio, Putens decis. 151. lib. 3. & fuit resolutum in vna Mediolanen. pensiois 11. Decem. praerenti coram D. Pampilio, quas quantitas, pars habuit pro legitime compulsiue, vt ideo non efficitur non fuisse cogitatus: nec obulare quod Roderoz esset illegitimus, quia cum ostendat clericatus, non est incapax pensiois, secundum opinionem quam Rota seruat, quia illegitimus ex eo est incapax pensiois, quia non potest esse clericus Sarmen. de annali quest. 21. Rota d. Decis. 425. 1. part. diuersorum, Paleotus, & Gambarus supra quæ ad dicit Gigas q. 16. & Robuffus de dispensatione super def. c. tu natalium. n. 48. nec reuelat, sp. pensio esset reservata in medietate fructuum, & Roderoz percipit pecuniam, quia potuit nisi iurisdictione l. i. quis in contribuendo C. de pactis, tum etiam, quia illud non fuit habitum in consideratione in d. Mediolan. de pensione reservata in pecunia, que fuit resoluta in fructibus. Hæc in d. Toletana.
 123 Sed quoniam hæc sententia t possit procedere in pensione, que daretur in stipendio cum non sit beneficium, quia stipendium non videtur, Gigas d. quest. 16. sequitur Rebutus d. in. de dispensatione super defectu natalium. n. 48. & in. de dispensatione ad plura, num. 65. Nauarrus d. conf. 5. de filiis presbyterorum & conf. 61. v. 3. vbi inquit quod de stylo curie requiritur quod sit legitimus, & conf. 63. n. 5. vbi dicitur communi de simonia, Et Cuchus in instituto. Cano. parus lib. secundo, tit. 8. §. in praxi, Quintanaduenas lib. primo, §. 6. n. 6. Zerola in d. praxi. 2. part. verbo pensionarius. §. 1. & Zechus de beneficiis, & pensionibus c. 11. num. 7.
 124 Nec obstat prædicta sententia Rota, que transit in styllum t iuxta dicta infra §. part. c. 1. n. 563. nam in contrarium videtur esse styllum datariæ, & cancellariæ, cui magis est standum, vt magis propinquo Papæ. Et eius organo, vt alia dicitur infra 4. part. c. 1. n. 18.
 125 Etenim cum cedat loco beneficii, t etiam quo ad habilitates regulanda est tanquam beneficium. Nauarrus conf. 11. num. 2. de temporibus ordinatio, qui ait, quod qui non est capax beneficii, non est etiam pensiois, saltem secundum styllum curiæ, qui est seruandus, & non graui. de criminis falsis, sequitur Zerola d. 2. part. verbo irregularitas. §. 8. & verbo pensio. §. 6. Sanchez de matrim. lib. 7. d. 15. q. 4. n. 10. & 9.
 126 Quod tamen limitat ipse Nauarrus t conf. 12. n. 15. de Rescriptis in inhabilitato ad beneficia per constitutionem penalem, quem ait non videtur inhabilitatum ad pensiones, sequitur Gonzalez gloss. §. 5. §. numero 26.
 127 Sed hanc limitationem non credo t veram ex dictis, cum inhabilitas est generaliter, & simpliciter ad beneficia, Rota Decis. 109. lib. 2. part. 3. diuersorum, & in d. Conchen. pensiois infra adducta 11. part. cap. vltimo 2. dubijs, num. 70. procederet, tamen in inhabilitato t seu priuato per sententiam hominis, que est stricti iuris, Sarmen. de annali quaestione 21. Gigas conf. 142. numero non. Crescen. Dec. 14. d. de iudicata. Flam. Paris. de confiden. quest. quinquagesima octaua, num. 58. qui ait quod pensio non venit sub priuatione beneficiorum.
 128 Vnde etiam suspensus a beneficio, simpliciter

129 seu generaliter t per constitutionem, erit etiam suspensus a pensione, secus vero in suspensio per sententiam hominis. Et sic procedit sententia Suarez §. 5. com. de censuris, d. 17. sectione prima, vt e-
 130 ro decimo quæst. vbi t ait, quod suspensio a beneficio non comprehendit pensiones, quia pena non est extendenda ultra proprietatem vocis sine cogente fundamenta, & pensio non est beneficium proprie, neque est ius vel ratio, que cogat ad hanc extensionem &c.
 131 Vnde etiam fit vt eadem ætas requiratur ad obtinendam t pensionem, quæ ad beneficium saltem simplex requiritur, Zerola d. §. 1. & sic cum de iure antiquo ad primam tonsuram, & beneficium simplex requiratur ætas septem annorum, & nullus, & ibi glossa verbo infans, de tempor. ordinationum in sext. glossa penultima in cap. si eo tempore, de rescriptis eodem libro, & decimus infra 7. part. cap. quarto, eadem ætas ad pensionem requiritur, nec minori septennio pensio sine dispensatione reservari potest, alias est nulla, Seta de benef. 3. part. quest. 5. numer. 27. Gigas quest. 13. Guerrero d. cap. 61. vers. §. alia pensio. M. ande. de eate minor. quest. 23. Cuchus d. §. in primis. & Flam. Paris. de rescriptis lib. 6. cap. 2. & ita fuit resolutum in vna Adriem. pensiois 29. Aprilis 1552. que habetur apud Caputa 106. Decis. 318. part. 2. & lacus apud Guido bonus Decis. 139. in manuscriptis, & refert M. ande. vbi proxime, quoniam in vna Carhanie. pensiois 4. t Maij 1583. coram Domino Giffio, & antea in vna Veneta pensiois, coram D. Robustio. Rota tenet infamem de iure communi capacem esse pensionis, cum sit temporalis, licet de conductu sine stylo cancellariæ expressio infantilis ætatis forsitan necessaria sit.
 132 Hodie tamen cum per sacrum t Concilium Tridentinum sess. 13. de reformatione, cap. 6. nullus ante 14. annum obtinere possit beneficium, vt dicitur dicta septima part. cap. 4. dicendum erit idem in pensione, & ita S. Congregatio Concilij declarauit, vt habetur inter declarationes illius cap. 1. ibi, beneficium, congregatio idem censuit in pensione, refert & sequitur, Sa. in summa, verbo beneficium n. 30. licet sufficere septennium teneat Zechus d. c. 11. numer. 7. in principio.
 133 Similiter etiam reservatio huiusmodi pensionis facta excommunicato non t absoluto ad effectum consequendi est nulla, Gigas quaestione 14. Rebutus in concordatis titul. de excommunicatis non vidend. s. versiculo 20. Conarr. in cap. alma mater 1. part. §. 7. numero 29. vers. 9. idem Cuchus supra Flam. Paris. de rescriptis libro 4. quaestione 3. numero 43. Volinus de censuris tabula 2. de econom. cap. 13. §. 2. numero 8. Enriq. in summa lib. 13. d. 13. Lindou. Lopez. instit. conf. 2. tom. 2. part. cap. 17. Toletus in summa lib. 1. cap. 13. in edit. Rota, Suarez d. §. 7. tom. d. 13. §. 1. n. 9. Zechus d. c. 11. num. 7. & Sarmen. de censuris lib. 2. cap. 5. numero 15.
 134 Et etiam pensionarius t excommunicatus non faceret suos, nec lucraret redditus pensionis pro tempore, quo fuit excommunicatus, sicut beneficium excommunicatus non lucratur fructus beneficii, vt dicitur 7. part. cap. 13. a numer. 90. ita in terminis Suarez de dispensatione 13. sectione prima, n. 9. & sect. 2. num. 21. & fuit dictum in vna Valentina pensiois 31. Ianuar. 1600. coram D. Lira in qua domini dixerunt.
 135 Michaelen ad iudic. laicos per Bulla Cæna Domini, præ-

136 habita ad iudic. laicos per Bulla Cæna Domini, præ-

137 tendere non posse mandatum de manutendo in exactione pensionis, neque esse dandum, tum quia in illo iudicio non erat eius necessarius, sed actor originarius, & significauerat dum puit in primis, & ante omnia manutentum etiam quia tunc excommunicatus non potest fructus suos facere. Putens Decis. a. de sententia excommunicacionis.
 138 Et sic titularis non teneatur soluere pensionem t pro illo tempore, & si soluerit ignoranter, 139 possit repetere pensionarius, que ei restituere teneatur.
 140 Que tamen non procedunt in t pensione referuata in stipendio, pro seruitio temporalis, sicuti laico, iuxta supra dicta, quicquid contra tenet Suarez d. num. 9. & ita hoc casu esset vera doctrina P. Ledema in summa de excommunicacione 6. vlt. diffinit. & alias non est vera.
 141 Nec potest huiusmodi pensio t reservari irregulari Nauarr. d. conf. 63. num. 5. de simonia, dicens communem, & confilio 44. numer. 3. de homicidio, dicens ita esse de stylo curiæ, sequitur Flam. Paris. libro 4. quest. 3. num. 3. Volinus de irregularitate, c. 69. §. 1. num. 3. Zerola d. §. 8. & 6. Sarmen. de censuris libro 6. cap. 2. n. 22.
 142 Verum S. Congregatio Concilij super capis. 7. t sess. 14. de refer. in vna Cremonensis censuit: Hæc decretum quod loquitur de incapacitate beneficiorum in qua sunt homines, non extendit ad pensiones. Vnde Emanuel. Sa. verbo hominid. t num. 21. ait quod homicidii voluntarius non est incapax pensionis ex Congregatione Concilij, & refert etiam, Suarez d. c. 5. tom. d. 13. §. 4. section. 4. numer. 39. & ait, quod id ad fortiori habet locum in quacunque irregularitate, &c.
 143 Que declaratio difficultatem patitur ex dictis, tamen est standum propter t auctoritatem S. Congregationis, cuius declarationes sunt necessariæ, & habent vim legis.
 144 Nec religio, qui est incapax beneficii secularis, vt notatur t in cap. cum de beneficio. de Præbendis in 139 6. & dicitur infra 7. part. cap. 10. poterit super eius fructibus pensio reservari absq. dispensatione M. ande. de signato a gratia, titul. de pensio. vers. militibus Hierosolymitanis, Zechus d. c. 11. num. 7. vt Rota in C. senen. pensiois 1. de qua infra tenet. 456. quoniam Gigas quest. 15. hoc non attingat, sed diminute loquatur.
 145 Vnde in vna Terulen. pensiois 16. t Decembr. 1594 coram D. Pena Rota tenuit, quod Pensionis irregularis vigore facultatis vt ascendat in persona Ecclesiasticam facta in malitem ordinis de Calatrana, est nulla, cum præsupposito quod non habeat dispensationem ad obtinendum pensionem, Quod etiam fuit resolutum in eadem coram eod. 16. Iunij, & 13. Nouembris 1596. nempe quod facultas transferendi pensionaria clerico concessa in alias personas, intelligitur de similibus clericis.
 146 Tandem etiam sicut t collatio beneficii facta ordinato prima tonsura ab alieno Episcopo sine litteris dimissorias est nulla Guido bonus, Decis. 99. in manuscriptis, Capitaque. Decis. 116. part. 1. Rebutus conf. 1. Hier. Gabr. conf. 181. & 189. lib. 2. Flam. Paris. lib. 4. quest. 2. a num. 58. & 82. ex eo quod sic ordinatus non recipit ordinis executionem, t sed est suspensus, saltem quo ad effect. donec a proprio Episcopo ratificetur, cap. 1. & 371. distinctione, & 9. quest. 2. per totam in cap. eos. de tempor. ordinationum libro 6. vbi gl. verbo statum, Rebutus de nominatione, quaestio, 2.
 C 2

12. Guidobon. Capitaque. Et Hier. Gabriel supra, et Flam. Paris a num. 59. et 83. Rota Decif. 731. part. 1. dicitur ferunt, & in vna Neapolitana, Canonatus, 21. Maij 1586. coram D. Scraphino, in qua fuit reſolutum: Non conſtare de clericatu legitimo, quando collatum fuit non a ſuo Epifcopo ſine licentia, de qua nulla fit mentio in ſcriptura eius, & primatum, non autē publice in aliena diocēſi, talem promotum nō rite in ſui parochia eſſe clericum, fed ordinis carere executione, Capitaque. dicit. Decifione 166. parte 1. & quando comitat de malo initio, nil referre quod incedat in habitu clericali, &c. Et hodie ex ſacro Concilio Tridentino ſeſſione vigefimatercia de reformatione, capitulo octavo, in fine, eſt ſuſpenſio vera ſuſpenſione, etiam quo ad alios, que irregularitatem inducat, quāvis proprio ordinario videbitur expedire, Majoras de irregularitate, libro quarto, cap. vigefimo, numero primo. Quidquid dicant Lapus allegat. centefimo trigefimo octavo, a numero nono. Guido Papa Decifione 449. Probus ad Monachum in capite primo de temporibus ordinatum in 6. Nauarrus conſil. 11. artic. 7. cap. 1. 19. de tempor. ordinandorum, & Suarez. de con. diſp. 37. ſect. 1. a numero 13. & Toleus cap. 1. verſ. 48. verſ. tertio, & cap. 4. 9. verſ. quarto in editione Romana, quo vltimo loco ait, decretum concilij, diſt. capit. octavo, non extendi ad primam tonſuram ex declaratione congregationis Concilij, numero primo, tonſura nomine ordinis in hoc Concilio non comprehenditur, quod non credo, ſed S. Congregatio declarauit, quod de omnibus ordinibus tam in facris, quam in minoribus intelligitur, & ſic etiam ordinati in minoribus comprehenduntur, in pœna ſuſpenſionis de qua ibi, videtur infra 7. part. capit. primo, numero 7. ubi vide, & omitto conſtitutionem 29. Sixti V. contra male promotos, quia per Clementem 8. eſt reducta ad terminum ſacrorum canonum, & S. Concilij Tridentini, videtur infra ſequens parte 5.

13. Sic etiam reſeruatione penſionis ꝛ tali facta eſt nullo. Hieron. Gabriel supra, & Flam. Paris, numer. 60. Caſar de Graſſis Decif. 87. num. 4. & Rotam cenſuiſſe collationem beneficij, & reſeruationem penſionis tali factam non ſubſiſtere, additio Nauarri in diſt. Conſilio contra ipſam affirmat, & in vna Caſarugaſtana penſionis 9. Martij 1598. coram D. Orano fuit ꝛ reſolutum, quod Clericus ſuſceptum cum literis diſpenſationis non proprij Epifcopi, non ſuffraganeus vel ſibi penſio transferri poſſit, cum non eſſet ſubditum eius, nec ratione originis, nec domicilij, nec beneficij, cap. cum nullus de temporibus ordinand. in 6. nec referre quod habitaret in domo illius Epifcopi per decennium, quia cum eſſet cum eo tanquam Paterno, & ſic in domo aliena, excludit præſumptionem, quod permanſerit cauſa conſtituendi domicilium, &c.

14. Sed ſtante quod illegitimus, vel alias incapax beneficij ꝛ non ſit capax huiusmodi penſionis abſque diſpenſatione, dubitatur an diſpenſatus ad beneficia abſque expreſſione penſionis, poſſit vigore huius diſpenſationis penſionem obtinere. In quo Gigas quaſt. 18. tenet quod non niſi cum conſecutus ꝛ beneficium, ex diſpenſatione illud poſtea reſignaret reſeruatam ſibi penſione, quia diſpenſatio eſt ſtricti iuris, & non extendenda ad alij caſum ſequitur Rebuſſus d. tit. de diſpenſatione ad plura, num. 65. & videtur ſenſiſſe Rota in Caſarugaſtana penſionis.

147. Tertia Februarij 1590. coram ꝛ D. Giſippo, in qua, cum fuiſſet penſio reſeruatã illegitimo non obſtante de-

ſectu natalium, qui alius erat diſpenſatus ad obtinendum unum beneficium, penſio præſentabatur nulla, quia in eius reſeruatione non fuerat facta mentio de prima diſpenſatione, nam ſi Papa ſciuiſſet primam diſpenſationem non ita de facili conceſiſſet penſionem, nec prima diſpenſatio cum ſe ſibiſte interpretanda, erat extendenda ad penſionem, nihilominus tamen ſui reſoluta penſio eſſe valida, præcipue ex clauſula, quod diſpenſatione oratoris haberentur pro expreſſis, que erat poſita tam in prima quam in ſecunda gratia que habet vim expreſſionis. Butrius conſil. 2. Ita in d. Caſarugaſtana, quod Gigas 9. 19. ait procedere etiam ꝛ ſi eſſet diſpenſatus ad beneficia cum cura, & ſine cura, & alia quæcumque beneficia, & Rebuſſus, d. tit. de diſpenſatione ſuper defectu natalium, n. 19. etiam eſſet diſpenſatus ad beneficia, etiam quæcumque generaliter, dicit tamē Rebuſſus ibi quod forte contrarium eſt verum, vt alibi dicit, & Zechus, diſt. ca. 11. num. 7. ait quod non ſat eſt, quod ſit diſpenſatus ad beneficia cum cura, & ſine cura, niſi addatur, & quodcumque aliud beneficium.

Verum Gigas in diſt. quaſt. 19. in ꝛ fine dicit, quod præmiſſis non obſtantibus, ſi eſſet iude indicaret ſemper illegitimum diſpenſatum quo ad ordines, & beneficia eſſe capacem Eccleſiaſticae penſionis, & eadem tenet Rebuſſus diſt. titulo de diſpenſatione ſuper defectu natalium numer. 82. Quod ꝛ mihi placet, nam cum non ſit alia ratione incapax penſionis, niſi quia credit loco beneficij, diſpenſatus ad beneficia, erit etiam conſequenter diſpenſatus ad penſionem, nec hoc eſt extendere diſpenſationem. Et oppoſita ſententia, ꝛ ſolum erit vera in diſpenſato ſpecialiter ad certum beneficium argumento eorum, que tradit Tiraq. in l. bones, ꝛ hoc ſermone, ꝛ de verborum ſignificatione, n. 16.

Vnde diſpenſatus ad beneficium ſi conſequatur penſionem, ꝛ conſumer per eam ſuam diſpenſationem. Nam ea licet ſit ad beneficium ꝛ incertum, & in communi intelligitur de primo, ca. 1. §. 1. de filiis præſbyterorum, lib. 6. c. non poſſit, de præbendis, eodem lib. Archidiaconus in d. e. 1. ad finem, ubi id dicit præmiſſiſſe Bonifacium Papam Lap. Arch. 9. penul. Domin. n. 3. & Francus n. 12. ibi Rota decif. 1. de filiis præſbyter. in nouis. Bellanera decif. 201. & conſil. 32. Fel. in c. ſi de tregua & pace n. 4. Rebuſſus d. tit. de diſpenſatione ſuper defectu natalium, n. 83. & in concordatis in forma mandati, verbo diſpenſationum, Tiraquellus d. §. hoc ſermone, a. n. 29. Reſponſus de beneficiis ca. 1. a n. 36. Achilles decif. 285. ſeu 1. de conſeſione præbende, Madrid. conſil. 2. n. 3. & Nauarr. conſil. 9. de præbendis.

Licet contra teneant Monachus, num. 11. ꝛ Ioan. And. in d. e. 1. & Gambarus de officio legati lib. 7. a numero 237. ad 241. & lib. 10. num. 222. Quem vide in c. unico de verum permutatione in 6. n. 79. & 80. & Enriq. in ſumma lib. 13. c. 57. §. 5. & lib. 14. c. 8. §. 10. gloſſa. C. quod dicit æquus. Manſol. d. conſil. 2. num. 90. & ſatis probabile Th. Sanchez de matrim. lib. 3. diſp. 31. n. 11. qui alios citat.

Et penſio habet vicem beneficij, & credit ꝛ loco beneficij, ad quod erat diſpenſatus, & ita ſenſu Rebuſſus d. num. 82. & 83. & audiui ita dixiſſe Illuſtriſſimum Cardinalem Contarellum datarium Gregorij XIII. peritiſſimum & integerrimum, nempes per conſecutionem penſionis conſumi diſpenſationem ad beneficia.

Ex quo falſum videtur, id ꝛ quod dicunt Gigas d. 9. 18. in fin. & Rebuſſus, titulo de diſpenſatione ad plura, numer. 65. quod ſi diſpenſatus ad beneficium, illud

illud conſequatur, & poſtea reſignet reſeruatã penſione ſuper eius fructibus, poſſet illam habere, quia ſi poſſit retinere totum beneficium, ergo & illius partem, ſcilicet penſionem, cum idem iuris ſit de toto ac de parte.

Nam hæc ratio nihil valet, penſio etenim non eſt pars ꝛ beneficij, ſed ius quoddam ſeparatum, & formale de per ſe diſtinctum ab ipſo beneficio, vt ſupra dictum eſt, numero 49. & contrarium videtur tenere ipſe Rebuſſus d. tit. de diſpenſatione ſuper defectu natalium, n. 83.

In diſpenſato tamen ad beneficia in plurali, pro ut Gigas loquitur ꝛ erit vera iſta ſententia alia ratione, nempes, quia effectus illius diſpenſationis non extinguitur in 1. Oledradus conſilio 215. Tiraquellus ſupra, numero 18. & Nauarrus conſilio 26. de præbendis, atque ideo vultur tale diſpenſationis poterit obtinere penſionem ſibi reſeruatã in reſignatione, iuxta dicta.

Sed an Epifcopus poſſit cum ꝛ illegitimo diſpenſare ad penſiones, ſicut poſſet ad beneficia ſimplicia, cap. primo, de filiis præſbyterorum in 6. de quo infra 7. parte cap. ſecundo, exiſtimo indiftincte quod ſic, dimmodo non ſit ſuper beneficio paterno, propter decretum Concilij ſeſſion. 25. de reformatione cap. decimoſexto. Quamvis Gigas quaſtione 17. diſtinguat, quod in caſibus in quibus poſſet illam imponere, poſſet diſpenſare, in aliis vero non, quem referre Rebuſſus d. tit. de diſpenſatione ſuper defectu natalium, n. 7. & ſequuntur Quintanaduennas d. lib. 1. c. 6. num. 6. & Zechus d. cap. 1. n. 9.

Vltimo inferri videtur penſionem non facere ſpolium, nec penſionarium ꝛ iure prohiberi teſtari de redditibus penſionis, & cum non ſit beneficium Gigas quaſtione 52. Contrarius in cap. 1. cum in officiis, numero ſexto ad fin. de teſtament. Quintanaduennas libro ſecundo Eccleſiaſtice, numero 7. Menochius de arbitrarj caſu 172. in additione, num. 12. & 13. & Zerola in præxi Epifcopali 2. part. verbo penſionarium §. 25. & verbo ſpolium, §. 15. Butrius conſil. 178. ex numero 27. ad 37.

Nihilominus tamen verius eſt ꝛ quod penſio æquiparatur beneficio in materia ſpoliarum & facultatis teſtandi, & diſponendi de redditibus, ex quo datur loco beneficij, vt per Reduanum de ſpolijs Eccleſiaſtice, §. ex his, & de rebus Eccleſie rubric. 33. quaſtione prima ad finem. Nauarrum de redditibus quaſt. 1. numero 32. numero 2. & 3. & de ſpolijs 8. numero 6. ſecundo per conſtitutionem Pij quini, quam ibi explicat, & Melinam de iuſticia, l. 1. tomo tractatione 2. diſputatione 145.

De diſſinitione penſionis

SVM MARIA.

Diſſinitio penſionis tradita per Gigas, numero 162. qua parum diſſert ad diſſinitione Corraſſa numero 165. Deſcendit ab impugnationibus Rebuſſi, numero 164. non placet diſſinitione Gambari, & Rebuſſi, numero 165. Diſſinitio Gregorij diſſiplet. Nauarr. n. 166. eius diſſinitio que non placet, n. 167. Diſſinitio Volui, n. 168. & Toleti, n. 169.

Melior diſſinitio, num. 170. Penſionarius tenetur pro rata ſoluere ſubſtitum ꝛ excuſatum, & alia onera impoſita reſpectu fructuum, n. 171. niſi penſio ſit reſeruatã libera, & exempta ab omni onere, n. 172.

Exemptio in ſubſidio, & excuſato ſolum durat pro illis quinquaginta, n. 174.

Reſolutio Rota, n. 174.

Contributio ſubſidij, & excuſati per penſionarium fieri debet habituarione veri valoris beneficij, & quantitas quam titulus ſoluit, numero 175. 176. & 177.

Dimiſſo beneficio non tenetur quis ad ſolutionem penſionis, nec ad cautionem bancariam promiſſam, etiamſi ei conſenſerit, & ſe obligauerit in forma camerae, & cõnoamento, n. 178. & eſt obligatio ſideiſſorum, n. 181. & etiam reſignatio ſit nulla ſi reſignarius poſſideret, n. 182.

Reſolutiones Rota, n. 179. & 180.

Intrufus ꝛ poſſidens beneficium ſine titulo tenetur ad ſolutionem penſionis cum non verum titulum habens, diſt. numero 187. Permutanti, & optans bona reſeruo tituli beneficij tenetur ad penſionem, num. 183.

Reſignans tenetur ad ſoluen. penſionem ſtante clauſula, quod non poſſit reſignare in fauorem aliepius, niſi facta penſionario intimatione, ac facta obligatione per reſignatarium, n. 184. & 185.

Stante clauſula, quod alius reſignatio conſentatur facta in fauorem penſionary nihilominus, reſignatio eſt valida ſi ille non egerit ad beneficium 186.

Huiusmodi clauſula non ſolet hodie concedi, niſi in penſionibus pro Palatinis, numer. 187. ubi ponitur clauſula.

Beneficio vacante, penſio ſecunda eſt ex fructibus ab æconomis, num. 188. & ſequeſtrato beneficio a ſequeſtro, n. 189.

Penſio ſoluenda eſt inter antecedeſſorem, & ſucceſſorem in beneficio pro rata temporis, quo quis poſſidet, & gaudet fructibus, n. 190.

An ſucceſſor in beneficio teneatur ſoluere penſiones decuſas tempore antecedeſſoris, n. 191. & que ad 202. reſoluitur, tenetur ſi facta fuerint diligencia contra prædeceſſorem, alius non, de ſtylo Rota licet in rigore, & pacto iuris teneatur, licet non factis diligencia, n. 193.

Sufficiens facere diligencia contra heredes, & bona prædeceſſoris, n. 203.

Penſionarius tanquam creditor præferretur Eccleſie Cathedrali in Pontificali, & ornamento pro penſionibus debitis ab Epifcopo deſuncto, numero 204. & 205.

An penſio conſtitua ſuper fructibus, & diſtributionibus præbendis, pro tempore vacationis ſeu quo beneficium non lucratur, ſit ſoluenda a capitulo, num. 206. & que ad 220.

Suppoſita parte affirmatiua, an obligatio ſoluendi penſionem, in cõmibus ſolum capitulo, an vero etiam ſingularibus de capitulo, pro parte quam percipiunt, n. 221. & que ad 225. ubi diſtinguitur.

An excommunicatus ſeu ſuſpenſus, qui non percipit fructus beneficij, tenetur de ſuo ſoluere penſionem an vero ſiſtenda ex fructibus, n. 226. & que ad 230. reſoluitur ſoluendam ex fructibus.

Excommunicatus tenetur ratione beneficij recitare licet non percipiat fructus, n. 231. & 232.

Penſio debet ſolui in loco beneficij, niſi aliud in reformatione expreſſum ſit, n. 233.

Si pensionarius aut eius procurator, non esset tibi aut a-
 lias in hoc destinata solutionis, pensionem debere non
 esse in mora seu culpa, num. 234. quoniam ad scien-
 dum verum ille reperitur, quia erat forensis debet
 fieri proclama, & ad effectum clausula sine retarda-
 tione depositus, num. 235.
 Pensionarius praefertur in fructibus benef. quibusvis
 creditibus, num. 235.
 Et obis beneficium pensione gravatum non videtur benefi-
 cio capiti. Odoardus quo ad pensionem, numero
 237.
 In restitutione fructuum facienda per condemnatum,
 habenda est ratio, & detrahenda quantitas pensionis
 antiquae soluta, licet non illius quam ipse consensit,
 num. 238.
 Pensio extinguitur morte pensionarii, num. 239. nec po-
 test transferri nisi quando adest clausula transferendi,
 num. 240.
 Clausula transferendi, non censetur per quascumque
 clausulas generales concessas, nisi speciali mentione fa-
 cta num. 241. & a solo Papa concedi potest, numero
 242.
 Clausula facultatis transferendi, & formam huius-
 modi pensionationis qui ponunt, num. 243.
 Huiusmodi translatio, iuxta clausulam facultatis fieri
 debet coram persona in dignitate Ecclesiastica consti-
 tuta, & potest fieri coram Canonico Cathedralis Ec-
 clesiae, num. 244.
 Non potest fieri coram Canonico Ecclesiae Collegiate, nu-
 mer. 245.
 Potest fieri per procuratorem, num. 246.
 Clausula transferendi, intelligitur de prima dumtaxat
 num. 247. ubi ponitur Decis. Rota. sicut etiam facul-
 tas retinendi pensionem, non obstante matrimonio in-
 telligitur de i. 248.
 Per translationem invalidam non censentur facultas
 transferendi, num. 249.
 An iura facultatis transferendi debeant presentari
 coram iudice, reseruitur, num. 250.
 Pensio etiam transferitur in alium de consensu pension-
 arii, & eam solvens auctoritate Papae, num. 251.
 Transferitur etiam in unum privilegiorum militum S. Pe-
 tri, & S. Pauli, & aliorum officialium, n. 252.
 Sed ius privilegii non renouatur per Pium 5. num. 253.
 privilegium Lauretorum, num. 254.
 Per translationem extinguitur prima pensio & noua
 creatur, n. 255. resol. Rota, num. 256.
 Alia resolutiones Rote 257.
 In translatione pensionis non habet locum regul. de
 instrum. numero 258. nec constat de publican. numer.
 259.
 Alia de materia translationis remissive, n. 260.
 Pensiones reservate in persona, & capite unum ad com-
 modum tamen alterius, per cuius obitum existunt, n.
 261. cum sequ. resolutur experire pro morte viri us-
 que.
 Reservatarius in cuius persona fuit pensio reservata an
 possit valide eam transferre, & cassationi consentire,
 etiam sine consensu eius in cuius commodum est, num.
 268. & 269. resolutur affirmative.
 Probatio ad cuius commodum, & contemplationem sit
 pensio reservata, sumitur ex libro daturis, num. 270.
 Decis. Rota num. 271. & 272.

166. Vltio quod pensio non est beneficium, oportet videri
 quid illa sit, & quidem Gigas questio prima, num. primo. ex Cardin. & Inola eam sic diffinit,
 quod est certa portio ex aliqua mensa vel beneficio, ex

causa ad tempus non in perpetuum separata, quam
 distinctionem sequitur Zed. huiusmodi beneficium & pensioni-
 bus cap. 11. num. 1. aliquibus additis. Et parum differt
 ab ea quam tradit Corralus de beneficiis. 1. parte cap.
 4. num. 6. nempe quod est moderata quaedam portio
 165 ex redditibus beneficii, auctoritate superioris
 ad tempus separata per modum quantitatis, & cum
 causa alteri assignata.

Sed illa diffinitio non placet Rebuffo, de pacifi-
 cis possess. num. 112. alias 96. 1. ex eo quod non conve-
 nit pensioni perpetua, quae constituitur vicario per-
 petuo, vel alteri sed respondetur, quod illa non est
 pensio de qua agitur in proposito. Secundo, quia
 convenit aliis a definito, nempe quae datur in titu-
 lum beneficii, & tamen non est pensio, prout hic ac-
 cipitur, sed ut inquit Gigas lib. 1. numero 5. per illud ver-
 bum, ad tempus, diffinitio illa non convenit benefi-
 cicio, quod regulariter est perpetuum.

Ex aliis etiam eam impugnat Gambardus de officio
 legarij lib. 6. a. num. 9. quae tamen non multum 164
 virget, & eius diffinitio quam ibi tradit, numero 12.
 non est bona, licet nec eam tradit Rebuffus su-
 pra, num. 13. alias 97. cum qua concordat diffinitio
 Ioannis Nicolai Delphin. de iure patronatus, libro 1.
 num. 61.

Adhuc tamen praedicta diffinitio displicet Na-
 varro 2. consil. 63. num. 6. de summa, & in manuali cap.
 23. num. 111. ex eo quia convenit etiam stipendiis,
 quae constituntur etiam laicis, ex fructibus men-
 sae vel beneficii, vltius, quia sicut beneficium non
 est fructus qui percipiuntur ex illo, sed ius illos
 percipiendi, pensio non est certa portio fructuum,
 ita mensae vel beneficii, sed potius ius percipiendi
 illam.

Vnde ipse aliter diffinit dicens, quod pensio Ec-
 clesiastica prout in hac materia capitur, est ius in
 temporarium, sed spirituale aut spirituali annexum,
 non antecedens, ut ius patronatus, sed dependen-
 ter aut consequenter, instar beneficii. Sed reuera ista
 diffinitio in parte videtur superflua, seu prolixa, &
 in parte diminuta.

Vgolinus vero de finemata tabula prima de finemata
 genere cap. 28. §. 3. num. 3. sic diffinit, quod pensio haec
 est ius quoddam spirituale annexum: quo quis pecu-
 niam seu fructus ex beneficio aliquo Ecclesiastico
 consequitur.

Et Cardinalis Toletus in summa 1. libro 5. capite
 82. sic describi posse ait, quod est ius percipiendi
 fructus ex alieno beneficio, in qua diffinitione com-
 prehenditur pensioem spirituales, & tempora-
 lem.

Ex quibus diffinitionibus praefertim Gigantis,
 & Corrali, Navarri, & Vgolini potest confici melior
 diffinitio, dicendo, quod est ius spirituale seu illi an-
 nexum instar beneficii percipiendi certam portio-
 nem ex fructibus mensae vel beneficii ad tempus.
 Quae diffinitio declaratur, & comprobatur ex supra-
 dictis.

Ex qua diffinitione inferitur primo, quod cum
 pensio apponatur super fructibus, & redditibus ben-
 efitij, pensionarius tenebitur pro rata pensionis,
 solvere subsidium & excusatum, & alia onera im-
 posita respectu fructuum beneficii, Gigas questio. 38.
 59. 66. & 90. & consilio 117. seu responsio odiana, de
 pensionibus. Rebuffus de pacificis possess. lib. 1. numero
 138. alias 120. Gambardus de officio legarij libro sexto,
 questione 5. ex numero 207. Navarrus consil. 1. de Ec-
 clesiis adificandis V. elafum de iure empiricis. questione
 17. num.

17. numero 9. Ioan. Garcia de expensis, & meliora-
 tionibus capite 11. numero 58. Moberanus Decis. 4.
 de locato alias 234. Puteu 386. libro 2. Marche. de
 commissio. parte 2. capite 4. de commissio appellato.
 numero 49. qui ait, quod cum pensionarius ad ea
 onera teneatur pro concurrenti quantitate, rector
 illa solvens retentione pro rata vi poterit, De-
 cius consilio 156. Caetanius, questione 17. nec eius
 occasione debet dari clausula sine retardatione so-
 lutionis pensionis, &c. & Rota Deris 298. num. 2. p. 1.
 duersorum, & in Asculana pensionis de qua infra nu-
 mero 174.

Quod procedit nisi pensio sit reservata libera,
 & exempta ab omni onere, & quia tunc onus per-
 tineret in totum ad rectorem seu titularum benefi-
 cij, Gigas de iur. questio. 38. 59. & 90. & d. Conf. 17.
 seu respons. 8. Navarrus Ioan. Garcia, & Marche. su-
 pra de qua clausula vide Gambardus supra a numero
 216. Moberanus d. Decis. 4. & Puteu. d. Decisio.
 386. & Flam. Parisi. de resignatione lib. 2. questione 2.
 num. 135.

Quae tamen exemptio in subsidio, & excusato, so-
 lum durat pro illo, & quinquennio, nam in sequenti
 solet derogari huiusmodi exemptionibus, & clausula
 in concordia, quae sumitur inter Regem, & statu-
 m Ecclesiasticum & confirmationem illius, ut in
 vna Toletana pensionis sine excusato, 20. Nou. 1581.
 coram D. Cantucio, quae est secunda parte duersorum
 Decis. 161. quae est videnda in proposito.

Et alias in vna Asculana pensionis 17. Februarij
 1586. & coram D. Pamphilio fuit resolutum: Pen-
 sionarium teneat contribuere pro rata sua pensionis in on-
 eribus per religionem Hierosolymitanam impositis super
 fructibus, super quibus est reservata ex Gigante, dict.
 questione 59. non obstante clausula exemptionis ab
 omni onere, quia haec exemptio fuit sublata per constitu-
 tionem Gregorij 13. in d. Toletana excusata, &c.

Pensionarius autem, quatenus 1. teneatur ad con-
 tributionem subsidij, & excusati, ea fieri debet. habita-
 ratione veri valoris beneficii, & eius quantitates,
 quam titularis reuera solvere teneatur iuxta moder-
 nam taxam factam pro exactioe subsidij, & excusa-
 ti, ita fuit resolutum in vna Salamantina praetensi
 defaleus subsidij, & excusati, 12. Maij 1595. coram D. Se-
 raphino, & patet ex breui subsidij Pij 5. 21. Maij 1571.
 vbi sic habetur: Itaq; qui ius fructus reddunt, & pro-
 ventus, iura, oblationes, & emolumenta sibi loco pensio-
 num annuarum, ac etiam pensiones annuas sibi super si-
 milibus fructibus, redditibus, & proventibus, iuribus, ob-
 lationibus, emolumentis, & distributionibus, etiam sub
 quibusvis exemptionibus, & immunitatibus a similibus
 vel dissimilibus oneribus genere reservata, & assigna-
 tas habentes, & percipientes pro Rata veri valoris Ec-
 clesiasticum, Monasteriorum, & aliorum beneficiorum su-
 per quibus pensiones huiusmodi reservata, & assignata
 fuerant, contribuere teneantur. Nec huic contradic-
 173

Gigas consilio 119. seu responsio 10. de pensionibus, & quibus
 commissarius generalis harum gratiarum, aliter
 seruet, nempe praecipiendo defalcari iuxta valor-
 res factos in quolibet diocesi, & milliaria, ad eam
 spectantia.

Secundo ex dicta diffinitione 1. inferitur, quod
 cum pensio imponatur super fructibus & redditibus
 beneficii, illo dimisso siue per resignationem etiam
 ex causa permutationis, siue per optionem, siue
 per allocationem alterius incomparabilis, vel alias,
 non tenetur quis amplius ad solutionem pensionis,
 nec ad cautionem Bancariam promissam, nisi rema-

neat in detentatione, etiam si ei conferat, & se
 obligaverit in forma canonicae & cum iuramento ad
 eam solvendam. Gambardus d. lib. 6. §. 9. qua-
 sitione, ex num. 405. & 421. Mandos. d. signatura gratia
 titulo de pensionibus, versiculo, quia resignans benefi-
 cium, & sequenti. Moberanus Decis. prima de renent.
 alius secunda, & Decisio. 13. de locato alias 295. Bar-
 satus consilio 361. libro 4. & Flam. Parisi. dicitur con-
 munitem de resignatione libro 1. questione 8. & libro 6.
 questione 2. numero 148. & sequentibus, & libro 10.
 questio. 8. num. 26. & 27. & Gigas questione 63. numero 1.
 & 2. & Gonzalez gloss. 34. a. num. 45.

Et ita in vna Praenestina & Senensi pensionis 10. 179
 Januarij 1558. coram D. Quiroga fuit resolutum. Ob-
 ligantem se in forma camerae de solvenda pensione im-
 posita super beneficiis per eum obtentis, non teneri ad
 solutionem pro beneficiis, post obligationem resignatis,
 quia obligatus est facta propter fructus beneficiorum.
 Roma. consilio 47. Tiraquellus in tract. cessante
 causa verbo promissionis num. 217. parte prima.

In qua tamen causa coram 1. eodem 20. Maij, & 180
 prima Iulij eiusdem anni fuit resolutum: Quod qua-
 vis non licet constituere pensionem prout sine auctori-
 tate Papae, nec auerere Decius Consil. 141. potest
 tamen qui resignans beneficium, super quo etiam imposi-
 ta pensio, obligare se post resignationem ad solvendam
 pensionem, quia non prohibetur quis fidemere pro alio,
 & obligare se pro re aliena, &c. Relet, & sequitur
 Flam. Parisi. d. lib. prim. questio 8. numer. 16. & 17.

Quae illatio ampliatur primo, 1. ut etiam cesset
 obligatio fideiusorum datorum Moberanus Decis.
 6. de locato alias 237. Flam. Parisi. d. lib. 1. questio 8. nu-
 mero 10.

Secundo ampliatur ut procedat & etiam si resi-
 gnatio sit invalida, & nulla si resignatarius possidet
 Moberanus Decis. 30. de renent. alias 216. Barsatus
 supra num. 25. & Flam. Parisi. d. questio 8. num. 44. nam
 & intrusus, & possidens beneficium sine titulo, ex
 quo percipit fructus, super quibus pensio est refer-
 rata, tenetur ad eius solutionem, non autem benefi-
 ciatu verum titulum habens Gigas consil. 138. seu re-
 sponso 29. Barsatus supra n. 19. Rota Decis. 59. num. 1.
 part. 1. duersorum. Limitatur tamen ut non procedat,
 quando quis retento titulo beneficii, super cuius fructibus
 pensio est imposita, permittat eius bona pro
 aliis bonis seu prebendis, quae subrogantur in lo-
 cum bonorum dimissorum, nam si tenetur ad pen-
 sionem, ut fuit resolutum in vna V. alioletana pensionis
 1. Ma. 1602. coram D. Pamphilio citra d. Gonzalez
 d. gloss. 34. a. 48. sicut qui retento primo tit. Canoni-
 catus, & prebendae optaret alia bona pro prebenda
 temporali Gigas questio. 63. numero 3. & 4. & Gonzalez
 supra num. 46. & 47. & concludit quod dicitur 5. parte
 cap. 1. numero 49.

Limitatur tandem ut non procedat, & quando in
 reservatione pensionis est clausula, ut is qui pensio-
 nem conferat, non possit in fauorem aliquis benefi-
 cij resignare, nisi prius facta pensionario intima-
 tione, ac facta simili obligatione pro resignatario,
 de solvenda pensione cum omnibus, & singulis
 clausulis, & cautelis, &c. Quam clausulam saepe
 concedi solitam attestat Mandos supra, quem refert
 Flam. Parisi. d. lib. 6. questio. 2. n. 148. Itante huiusmodi
 clausula ex qua resignatio alter facta non valeret in
 praedictum pensionario. Sicut alienatio Trei specia-
 liter hypothecatur cum pacto de non alienando, non
 valet in praedictum creditorem. l. si creditor 5. fin. ff. de
 distr. all. pignorum. l. fin. sit. 5. part. 5. Ioan. Guierrez in
 C. 4

l. nemo potest ff. de legatis. l. ex nom. 28. C. de sen. Dec. 1. de Pignor. & plures relati per V. Aldes in additio. ad Rod. de non Suarez. in l. post rem indicatam in declaratione legis 7. q. 1. limitatione num. 5. & 13. Resignans teneatur adhuc ad solvendum pensionem, ac si non resignasset, & insuper in d. clausula solebat addi quod alias resignatio censetur facta in fauorem pensionarij, vt per Flam. Paris. lib. 3. quest. 4. qui recte ait, quod nihilominus si resignatio facta abique predicta intimatione, est alias valida, si ille cui facienda erat intinatio, non egit ad beneficium, vt fuit resolutum in vna Abulen. Archiepiscopatus de mense Nouembrii 1555. coram D. Frantio, vt habetur Decif. 232. diuersorum, in manuscriptis, ad legem filio praetor. ff. de iure iur. & Puteum Decif. 8. lib. 2.

177 Sed hodie huiusmodi clausula non 1 solet concedi, nisi in pensionibus pro Palatinis, & aliis gratis Pontifici, in quibus apponitur sequens clausula amplissima: Quodque tam ipse. N. quam quicumque alij in dicto Canonico. & prebenda quomodocumque successores pro solutione pensionis per presentes referuare, & pro indeterminate, & venelatione. A. pensionarij, & translatorum predictorum nisi se ac suos heredes, & successores suaque & etiam bona, quacumque ac fructus, aliaque huiusmodi in ampliori forma camera Apostolica. N. videlicet ex nunc suis cesores vero quilibet predicti infra bimestre ad data provisionis tam ordinaria, quam Apostolica autoritate, ac quomodo sit computandum valide, & efficaciter obligare, ac cautionem Bancariam idoneam ad arbitrium. A. & translatorum predictorum sufficientem ad Triennium duraturam & 3. quo quam anno, & per sex menses ante suam eiusque Triennij, quoad referuatio pensionis per presentes referuata predicta durauerit, renouandam in curia predicta, & propterea duos vel plures Romanae curiae officiales, vel alios fideiussores ipsam curiam actu sequentes idoneos, qui etiam cunctumque N. & successorum predictorum obligationi huiusmodi profusim accedentes vni principales, & in solidum sese ac suos heredes, & successores suaque & eorum bona quocumque ac fructus aliaque huiusmodi in eadem forma camera Apostolica efficaciter omnino obligent, ac ipsi officiales seu fideiussoribus aut Bancario, qui cautionem praestiterit vel eorum quocumque decedente vel ab vrbis recedente, aut sua officia dimittente, vel amittente aut conditione deteriorante alios, idoneos Bancarium seu Bancarios, & officiales, qui firmes obligationes etiam de renouando in solidum, & principaliter, faciant, hic in curia praestare teneantur, & ad id censuram Ecclesiasticam etiam executione procedendo cogi possint. Quodque nec. N. nec omnino vllis successorum predictorum Canoniarum, & prebendam quo dictos etiam pure, libere ac simpliciter in manibus sanctissimae vestrae, seu pro tempore existentis Romani Praefici, aut loci ordinarij, aliaque quomodolibet resignare seu dimittere, aut iuri sibi in illis vel ad illas quomodolibet competenti, cedere seu desuper cum aliquo concordare possint, nec etiam de illis prouisione seu commenda cuiquam sine Apostolica sine ordinaria vel alia autoritate etiam motu proprio valide fieri queat, nisi illes vel illi cui seu quibus Prouisio seu commenda de illis facta fuerit, similiter sese ac suos heredes & successores, suaque & eorum bona quocumque, ac fructus aliaque huiusmodi obligauerint similiterque cautiones, & officiales ac fideiussores suffecerint, & renouare fecerint, alioquin semper tam. N. & eius successores pramissa etiam suo tempore legitime adimplentes, quam eorum omnium heredes, cautiones, officiales, ac fideiussores eo usque obligati fuerint, & remaneant, donec per tunc successores pra-

missi omnibus singularibus, & a solute satisfactum erit, quodque nisi tunc casu de dicto Canonico, & prebenda etiam ex vacatione huiusmodi pro tempore tam in Romana curia, quam extra eam vt praefertur prouisione seu commenda facta fuerit, pramissa vt praefertur omnino satisfecerit cum effectibus, quatuor collationes, provisiones, commenda, & alia dispositiones huiusmodi in fauorem A. & translatorum predictorum, eo ipso facta sint, & esse censentur, ac A. & translatory predicti, tunc eorumdem Canoniarum, & prebendam huiusmodi litterarum super presentibus considerandarum vigore assequi, eo ipso, & absque alia iudici declaratione, & ministerio Canoniarum, & prebendam predictis, quoad viceant, retinere libera & licite valeant.

Tertio ex dicta diffinitione inferitur, beneficio vacante 1 vel quasi pensionem solvendam, & ex 188 fructibus eius ad eononomo seu administratore, Gigas, questione 65. Bursatus dicto consilio 351. numero 24. Ioann. Guierrez canon. questione libro primo capit. primo numero. 116. Flam. Paris. d. lib. 1. questione 8. numero 23.

Similiter sequestrato beneficio 1 pensio soluenda 189 est a sequestrato Gigas quest. 72.

Quarto ex dicta diffinitione 1 inferitur pensionem 190 soluendam esse inter antecessorem, & successorem in beneficio pro rata temporis, quo quis possidet beneficium, & gaudet fructibus, non habita consideratione temporis, quo erat soluenda, quod fuit vel non maturatum, Mohedanus Decisione sexta de locato. al. 237. & Flam. Paris. dicta questione 8. numero 51. ita iure resolutum in vna Romana pensionis 22. Iunij 1598. coram D. Pena, quod etiam fuit dictum in vna Caesaraugustana pensionis 20. Aprilis 1592. coram D. Pamphilio de qua infra n. 20.

Et an successor in beneficio 1 teneatur soluere 191 pensiones decursas tempore antecessoris, diffinitio est questio, in qua Gigas questione 39. 40. 41. & 51. numero 29. post Francum in cap. fin. §. fin. numero quarto de officio ordinarij in sexto, docet teneri in omnibus casibus in quibus antecessor illam soluere tenebatur, cum sit onus reale, cum quo beneficium transit, & dicit ita in facto obtinuisse in ciuitate Venetiarum, & esse tunc in electione pensionarij agere, vel contra heredem defuncti siue ipsum antecessorem viuentem, vel contra nouum beneficij possessorem, qui contra illos habet recursum, pro eo quod sic soluerit, consuiit tamen, quod potius agat contra possessorem beneficij quam contra heredem, quia contra possessorem cui literae intimatae fuerint procedi potest executiue, contra heredem vero non nisi via ordinaria. Sicut etiam per heredem pensionarij contra rectorem beneficij agitur via ordinaria, idem Gigas questione 45. numero sexto sequitur Guerrero, cap. 61. numero 14. Valafcus de iure emphiteutico quest. 17. numero 19. Ioann. Garcia de expensis & meliorationibus cap. 11. numero 54. Bursatus dicens probabilior, & communior dicto consilio 351. a numero 20. Namarius consilio primo, numero quarto, & consil. secundo, numero tertio & quinto de solutionibus dicens receptorum, & solum curia id habere Ioann. Guierrez dicto cap. primo numero 111. & sequentibus dicens veriorum, & communem, atque prouide tenendam in iudicando & consulendo, & v. c. in vna de Francis Decisione 107. numero 15. & 16. Vincentianennas libro primo, capitulo octauo, numero quinto, & libro secundo numero 44. Surdas consilio 254. numero 19. Salcedo prima parte Decisione 149. Zerola in praxi

praxi Episcopali secunda parte verbo pensio. §. septimo, & verbo pensionarius. §. primo & Zechus de benef. & pensio. capitulo 11. numero octauo, versiculo tertio, capitulo 13. numero octauo, versiculo binc refertur, & Simon de Pratis de interpretatione vltim. voluti. libro quarto, dubitatione vltima, numero 31. pagina 359. & Collator libro tertio, cap. 1. numero octauo, in praxi. arguol.

Contrarium tenet Gambarus dist. lib. 6. q. 10. ex 190 num. 428. 1 cum quo tenet Flam. Paris. lib. 6. quest. 3. num. 19.

Hac questio fuit in Rota controuersa, & olim 193 1 nondum decisa ob varietatem Dominorum, va referre Cassadori Decisione tertia, numero secundo & Decif. quarta, numero tertio de locato, & Gambarus dist. numero 518. nam Domini nunquam voluerunt referre quod debeatur a successore ne indices peteret, Achilles Decision. 415. seu tertia de pensio. & quod Rota nunquam voluit iudicare successorem teneri ad pensiones per praedecessorem non solutas, testatur Crescen. Decision. tertia de solutionibus ad finem, & Antonius Augustinus libro tertio Decif. 12. que est tertia parte, diuersorum libro tertio, Decifion. 182. quod non solet Rota procedere contra successorem referre Bursatus dicto numero vltimo, & Flam. Paris. dist. libro sexto, questione secunda, numero 103. quamuis idem 1 Bursatus ibi numero 32. & Flam. Paris. libro primo, questione 8. nu. 40. dicant Rotam quandoque iudicasse contra successorem in Decif. prima, & tertia Achilles de 194 pensionibus. 1 Que tamen Decisiones nihil faciunt, nam dicta Decif. prima non agit de hoc, & tertia loquitur in casu specialia, melius faceret 1 decifio Patet 189. libro secundo, numero quarto, vbi dicitur quod Rota admittebat dictum Gigantis, vt contra nouum possessorem possit agi, quando nouus possessor possit recurrere contra heredes percipientis, &c. quam referet & sequitur Ioann. Guierrez, sup. numero 112. ex 195 quod Decifio 1 Salustius Tiberius in practica auditoris camera, libro tertio, capitulo tertio, numero 24. inquit retroactis temporibus adhaesit, quod pensionarius possit agere contra nouum possessorem beneficij pro pensionibus antea decursis, quando tamen nouus possessor possit regressum habere contra heredes percipientis. Sed reuera in dicta Decif. Putei id dicitur pro repositione, & satisfactione argum.

196 Iacobus Buca in tractatu de stylo curiae auditoris camera cap. 24. in hac 1 questione ait vidisse teneri, & obseruari per R. P. D. Nicolaum de Picolominibus, tunc locum tenentem Domini auditoris, videlicet quod successor teneatur etiam ad solvendas pensiones decursas tempore sui praedecessoris, dummodo is cui est assignata pensio, pbet se fuisse in possessione percipiendarum dictarum pensionum, & a Domino Sagante famoso procuratore dictae curiae ita audiuit fuisse iudicatum per R. P. D. Simonetam tunc auditorem Rotae in quadam causa, pro R. P. D. Andrea Libro Episcopo Terracineni superuenient postea D. Carolo Baccio Aretini, qui in locum, d. Tribunali, & ipso adhuc dubitante super huiusmodi processibus contulisse de suo mandato ad R. P. D. Cassadorum auditorem Rotae, a quo habuit tale responsum, quod letat verum, quod Rota teneatur alias, vt proxime dixit, & ita fuerat iudicatum, sed postea mutant aliquotier sententiam, videlicet quod heret diffusio contra heredes primi debitoris, &c. Sed si tales heredes fuissent reperi non

soluendo in subsidium Rota procedebat contra successorem in d. beneficio, pro pensionibus debitis, per dictum suum praedecessorem, quia ista actio non legitur personam, ed rem, hae Buca.

Et quidem Rota tam tenet successorem teneri si facta fuerint diligentia contra praedecessorem, alias non, vt in vna Hispanen. pensionis de anno 1577. coram illusterrimo Blancheto in qua Domini dixerit Didacum reinterrogatum pro tota summa, aduersus diligentem factis contra praedecessorem, vt fuit resolutum in vna Brixien. pensionis coram D. Grato. Et in vna Caesaraugustana pensionis 13. Aprilis 1592. coram illusterrimo Pamphilio in qua fuit resolutum, Non posse sustineri sententiam auditoris camerae, quatenus condemnat Pastranam ad solutionem pensionis pro termino Natusitatis sancti Ioannis Baptistae anni 1588, quia praeterea illam debere a Pastrana tanquam a successore Ioannis Laurentij, & cum non consistet nec constare possit, de aliquibus diligentibus contra Ioann. Laurentium, qui obijt ante diem solutionis, frustra motus successores, quoniam factis diligentibus contra praedecessorem Rota nunquam voluit condemnare ad solvendas pensiones diuersas tempore praedecessoris. Calladorus Crescen. Achilles Puteus, & Ant. Augustinus supra idem Puteus Decision. vltima de officio ordinarij in fin. & Ant. Augul. in Epithome, titulo de solutione pensionis, §. 21. & tanto magis, quia Ioannes Marcus, qui peti dictum terminum, est heres Ioannis Laurentij, contra quem tanquam heredem potuisset successores venire, si soluisset, ad notata per Puteum dicta Decision. 189. numero quarto, notaque debere istum terminum a Pastrana tanquam ad ipsum spectantem, quia cum in reservatione pensionis sub die prima Decembris cauentis, quod solutio incipiat in cauentis festo Natusitatis Ioannis Baptistae, clare colligitur debere pro tempore praetereo, & sic spectat ad Ioannem Laurentium praedecessorem Pastranae, qui percepit fructus usque ad diem 20. Iunij 1588. quo obijt seu summi illi debiti ratione constituiti synodalis qua statim attendendam ratam temporis ad notata in cap. fin. §. porro, vbi Geminianus sub num. 4. Francus num. ter. de officio ordinarij in 6. Gigas quest. 39. num. 7. &c. Et nouissime in vna Cordubens. pensionis 17. Aprilis 1600. coram 1 illusterrimo Seraphino fuit resolutum: Successorem in beneficio, non teneri soluere pensiones decursas tempore praedecessoris, nisi facta fuerint diligentia contra praedecessorem, neque etiam teneri ad decursas tempore suo si suis impeditus vni frui fructibus beneficij, quoties referuatio pensionis non habet clausulam, habita vel non habita. De qua clausula vide Flam. Parisium dist. lib. 6. quest. 2. ex numero 145. 1 que sententia videtur sequenda, 197 tamquam stylus Rotae, qui facit ius etiam extra curiam, iuxta dicta supra numero 87. & 88. & infra §. p. cap. primo, numero 55. & cap. 3. numero 139. & pro ea facit quod de censibus ait Solis libro 3. capitulo vltimo, numero tertio, & secundo de seruo ibidem numero secundo, cum alijs quos allegat. Quamuis in rigore, & puncto iuris verior videatur dicta sententia Gigantis.

Sed an sufficiat facere diligentiam 1 contra heredes, & bona praedecessoris? videtur quod sic, cum repraesentent ipsius personam, vt per Bucam, 3. & Salustium Tiberium d. libro tertio, capitulo tertio, numero 24. qui ait postmodum audiuisse Rotam sententiam mutauisse, & tenuisse quod contra modernum possessorem non agatur pro dictis pensionibus, nisi factis prius diligentibus contra heredes, vt in d. Hispanen. pensionis, &c. quamuis Decifio Caesaraugustana

videtur facere in contrarium.

104 Et pensionarius, tanquam creditor ꝛ præferetur Ecclesie Cathedrali, in Pontificali, & ornamentis pro pensionibus decursis sibi debitis ab Episcopo defuncto, nam omnia ornamenta siue consecrata, & benedicta siue non, que reperitur in dominio prelati tempore obitus, & eo viuente non sunt donata, & applicata Ecclesie, cadunt sub hypotheca, & applicata Ecclesie, cadunt sub hypotheca, & obligata pro debitis Episcopi contractis, non obstante Bulla Pij V. 44. quam ponit, & explicat Nauarrus de Spoliis 9.8. Ex Ioan. Gutierrez prædictarum libro secundæ quæstione 94. numero quarto, & Enan. Rodriguez in summa primo tomo, capitul. 25. conclus.

105 quarta, ꝛ ita fuit resolutum in vna Canarien-pensionis 4. Nouembris, & 18. Decembris 1598. coram D. Gipso contra capitulum, & Ecclesiam Canarien, pro D. Card. Deza, qui veniebat pro pensionibus sibi debitis ab Episcopo defuncto, contra eius bona, & quia illa non inueniebatur contra Cathedralen pro Pontificali, quamuis antea coram eodem 11. Decemb. 1596. huisset tentum, contra dictum Cardinalen, & decium Pontificali Episcopi, hoc est, ornamenta deputata ad cultum diuinum, quæ Ecclesie debentur ex d. Bulla Pij V. non cadere sub hypotheca neque esse obligata pro debitis Episcopi, nec pro pensionibus, à qua resolutione Domini recesserunt, dicta die 9. Nouemb. & 18. Decemb. 1598.

Quinto ex dicta distinctione, insertur ad illam quætionem an pensio ꝛ constituta super fructibus, & distributionibus præbendæ pro tempore vacationis ipsius præbendæ, seu quo beneficiatus non lucratur ob non residentiam vel alias, sit soluenda à capitulo illos percipienti. Et videbatur vera, pars affirmatiua ꝛ ex quo pensio est constituta super fructibus, & distributionibus præbendæ, & est onus reale, atque adeo cum illo onere videtur ad capitulum peruenire, sicut Consilium Romanum 308. quod sequitur Gigas quæstione 51. & Buratus dict. consil. 361. num. 17. & nonisime videtur in terminis consil. v. uame-
106
107
108
109
110
111

rez, dict. capit. primo ex numero 109. & Nauarrus d. consil. primo de solutionibus alias 49. de præbendis, & in eadem inclinatur consilio tercio eodem titulo de solutione. vbi ait duos Doctores eruditissimos defendisse pensionem prædictam deberi à capitulo.

Additque Ioan. Gutierrez ibi ꝛ num. 120. con-
112
113
114
115
116
117
118
119

uetudine etiam immemorialis iuari posse capitulum ad non soluendam prædictam pensionem, cum nunquam aut raro à capitulis petatur huiusmodi pensio, sed à modernis possessoribus, à quibus posse peti cum percepterint fructus talis præbendæ, vel per eos ceteris, ex quibus illam commodè soluere possint tradit Nauarr. d. consil. 1.

Sed dato, quod à capitulo non ꝛ teneatur ad illius solutionem, videbatur neque etiam successorem, seu possessorem teneri, cum non possit habere recursum contra capitulum, quod percipit fructus, & distributiones illius temporis, ex dicta Decisione Crescent. tercia de solutio. & dicta Decisione Putei. 189. libro secundo, quam sequitur idem Gutierrez. numero 112. & Salustius Tiberius supra, & ex dicta Decisione Corduen. de quibus illatione præcedenti, adstante dicta consuetudine rectè videtur posse peti à modernis possessoribus siue capitulum teneatur, siue non, etiam non factis diligentis contra capitulum.

In hac difficili, & grauiissima quæst. ꝛ Rota in vna Romana pensionis 4. Iunij 1593. coram D. Lita tenuit partem affirmatiuam, nempe ꝛ pensionem impositam super distributionibus Canonici atus debere pensionario ex portione dicta Canonici pro rata temporis, qua Canonici non inferuiunt, & alij clericis illam perciperunt eo quod Papa imponit pensionem super distributionibus Canonici, et principaliter grauando, & considerat ad seruitium Canonici, qui non principaliter, sed in consequentiam dicitur pensiones grauatæ, ex eo quod obtinet dictum Canoniceatorem, & quod pensio onus reale est, neque obstat quod Canonico non inferuente distributiones acquiritur inferuentibus, quia responderetur non acquirit inferuentibus respectu illius portionis, qua tangit ipsam pensionem.

Quod confirmo, nam si pro pensione ꝛ esset reseruata certa pars fructuum, & distributionum Canonici, illa non acquireretur capitulo, seu inferuentibus, vt constat, ergo nec respectu portionis, & quantitatis reseruatae.

Et quod capitulum teneatur soluere pensionem ꝛ pro tempore quo percipit distributiones Canonici, vt fuit resolutum in dicta Romana, fuit etiam dictum in vna Reatina pensionis 13. Maij 1598. coram D. meo Corduba Episcopo Paen. & tradit post hæc González gloss. 8. 5. à numero 44. dicens, quod prius fuerat idem tantum per D. Panphilum in vna causa Burgen. pensionis 29. Octob. 1591.

Et Gregorius 13. anno sexto 1578. dedit breue, vt capitulum ꝛ Elboren, solueret certam pensionem impositam super distributionibus cantorie illius Ecclesie, tanquam ab eo debitam, qui forte est casus d. consilij Nauari primi de solutionibus, vbi loquitur de pensione imposita super fructibus, & distributionibus cantorie.

Et sanctissimus D. noster, ꝛ Clemens 8. anno primo 1592. dedit aliud Breue in fauorem D. Alphonsi Coloma, nunc Episcopi Carthaginen. vt capitulum Vlisbonen. solueret ei pensionem sexcentorum ducatorum impositam super Canonici illius Ecclesie, vt ab eo debitam, cum perciperet distributiones Canonici, super quibus pensio est im-

imposita, & est onus reale, non obstante quod illas percipiat capitulum iure accrescendi, vel non decrescendi, vbi in breui dicitur. Que declarationes, & breuia maxime vigent pro ista parte ad capitulum casus de re iudicata est. l. fin. c. de legibus, vbi Doct. cap. 1. 19. distinctione. Burgos de Paz. in proximo legum laura à numero 450. & Thom. Sanchez de matr. lib. 2. disp. 31. nu. 6. & Gab. V. rez quez. 12. disp. 157. à num. 37.

119 Vnde Ioan. Gutierrez d. cap. primo, ꝛ numero 123. in secunda editione, ait post primam editionem accepisse Romæ in hac quæstione diuersum censeri & iustanter agi nomine Ecclesiarum Cathedralium Hispanie, vt de causa in Rota disputetur, & in earum fauorem decidatur, ideoque in re hæc se subicere declarationi ledi Apolothice, Sanctoque Palatij auditorum, prout & ego facio.

120 Hæc tamen non est aliud ꝛ decium, seu declaratum, quamuis pro parte dictarum Ecclesiarum fuerit facta instantia, pro declaratione cum Sanctissimo Domino nostro Clement. V. III. qui id commisit cuidam congregationi, & audita eius consultatione & informatione, tandem respondit, non conuenit, vt in actis congregationis status Ecclesiastici, An. 1602.

121 Sed supposita parte affirmatiua, ꝛ offert se difficultas, an obligatio soluendi dictas pensiones, incumbat solum capitulo, an vero etiam singulares de capitulo, nempe beneficiati residet ad quos perueniunt fructus, & distributiones præbendæ, super quibus pensio est reseruata, pro parte quam percipiunt teneatur ad solutionem d. pensionis?

122 Et videtur dicendum obligationem ꝛ soluendi huiusmodi pensionem, principaliter incumbere capitulo, tanquam distributori iure dispensatori mente communis, nec teneri ad solutionem, singulares qui dicunt fructus, & distributiones à capitulo percipiunt, ex quo ad eos non spectat dicta distributio, & debentur à capitulo non est debitum à singulis capituli. l. sicut. ff. quod cuiusque vniuersitatis nomine. Nauarrus consil. 9. de sententia excommunicationis, num. 6. & 7. González gloss. 37. num. 26. ꝛ quamuis videatur posse contra eos agi hypothecaria vt possessores illius partis, quam diu fructus ipsos, & distributiones, non consumpserint, sed eos habent in specie, iuxta dictum Consilium Romanum. 3. 8. & tradita per Cacciaल्पum de pensionibus quæst. 9. & Gigantem quæstione 51. etiam non facta excussione contra capitulum pro parte pensionis eos contingente & absque eo, quod possint habere recursum contra ipsum capitulum, pro ea parte, quam soluerint, cum pars fructuum, & distributionum d. præbendæ contingens pensionem, fuerit eis ab ipso capitulo absque necessitate gratis, & indebitè distributa.

123 Sed ista resolutio videtur ꝛ intelligenda in distributionibus, ita constitutis, vt singulis, seu cuilibet interuenti detur certa, & distincta quantitas, in quibus non est ius accrescendi, sed portio absentis remanet in mensa capitalari vnde sumitur, Conarr. lib. 3. variatum ca. 13. num. 7. Ioan. Gutierrez d. capitulo primo, numero 107. & dicens in ista tertia parte, capitulo secundo, numero 444. & in fructibus principalibus, & Grossa præbendæ, in qua licet sit ius accrescendi seu non decrescendi, vt ibi per Casarruanam, & Ioan. Gutierrez, tamen non accrescit immediato, & determinate, beneficiatis residentibus, sed portio absentis remanet in ipsa mensa communi diuidenda per Capitulum inter beneficiarios residentes pro Rata, & in fructibus, seu obuentionibus, quæ statim cum obue-

nium, diuiduntur inter præsentis, scilicet vero videtur in distributionibus, ꝛ ita constitutis, vt certa quantitas sit assignata interuentibus horis, nam cum in his portiones absentium, immediate, & determinate accrescant interuentibus, & ad illos spectent, iuxta caput. primum de clericis non residentibus in 6. ita quod restituito de illis faciendæ, debeat fieri ipsis interuentibus & non mensæ capituli, ad Nauarrum consilio 54. numero primo de sententia excommuni. Emanuel. Rodriguez in Bulla compositionis numero 16. Enriquez in summa libro septimo caput. 36. §. tertio, citatos infra tertia parte, capitulo primo, numero 35. videntur accrescere cum suo onere, atque adeo canonici ad quos ille spectant, tenebuntur pro Rata soluere pensionem, etiam si eas consumpserint, vt videtur velle Rota in dicta Romana.

Sexto inferunt ad illam quætionem ꝛ an excommunicatus seu suspensus, qui fructus beneficii non percipit propter excommunicationem, seu suspensionem, teneatur de suo soluere pensionem, an vero sit soluenda ex fructibus pro eum amissis? Et dicendum est, soluendam esse ex fructibus, ꝛ cum super illis sit imposita, & sic onus reale, & idem est in subsidio vel alio onere imposito super fructibus, ita Conarruanus libro tertio variatum, capitulo 13. numero 8. versiculo 12. ad finem. Didacus Perez in leg. prima titulo quarto, libro octavo ordinamenti versicul. est etiam aliud. F. Gomez de consuetudine Tabula Secunda, capitulo 12. circa finem, & nouissime Suarez. quinto tomo de censuris, disputatione decima tertia, sect. secunda, numero 24. & est glossa in leg. inter quos §. damnum. ff. de damnio infecto, verbo percipiendæ, in fin. quam sequitur Baldus in leg. vltima, numero primo, c. de bonis auctoritat. iudicis possidendi, & vbi dicitur Cumanus. Quamuis contra eam teneant Bartolus, Albericus, ꝛ Angelus, & Paulus in dict. §. damnum, & Bellenz. loquens in charitativo subsidio, quæstione 33. & in proposito Gigas quæstione 64. & Toletus in summa libro primo capitulo 13. in fine Romana editione, qui dicunt excommunicatum debere soluere de suo, cum sua culpa excommunicatus sit. Sed ista ratio non obest, ꝛ tun quia pensio non est imposita super persona, sed super fructibus, qui transeunt cum suo onere ad quemcumque pertineant, tum quia in excommunicato culpa non est immediata causa, non percipiendi fructus, sed ipsa excommunicatio, quæ est pœna culpæ, & sic non imputatur eis, ap. quia diuersitatem, de concessione præbendæ, & ibi Abbas num. 11.

Vnde etiam conuenitur sententia 10. Gutierrez d. cap. 1. num. 124. ꝛ ꝛ sequenti, qui sequitur, & admittit sententiam Gigantis in pensione imposita super fructibus, & distributionibus Canonici, & præbendæ, quæ non habet fructus in absentia, quia tunc inquit, propter culpam, & excommunicationem beneficiarij nulli sunt fructus suæ præbendæ, ex quibus sua pensio soluitur, iuxta opinionem, de qua illatione præcedenti, nam cum non perceptio eius non imputetur culpæ, ꝛ capitulum non teneatur ad solutionem pensionis, neque etiam ipse excommunicatus videbatur teneri, vt in d. illatione præcedenti dictum est.

Dicesi non perceptio fructuum ꝛ non imputatur culpæ excommunicato, sequitur excommunicatum non teneri recitare horas Canonicas, & quæ ratione beneficij solum alias tenebatur, ad tamen contrarium tenent communiter doctores, vt per Conarruanum, d. vers. 12. & Suarez disputatione 12. sectione 2. numero 15.

Respondetur onus recitandi licet sit ratione bę-

26 necij, t & fructum, esse tamen personale a quo non liberatur quis propter excommunicationem...

Septimo ex di. diffinitione inferitur, quod cum pensio sit solvenda t ex fructibus beneficii, & super illis fit assignata, debet solvi in loco ipsius beneficii...

Octavo inferitur pensionarium t praferendum esse in fructibus beneficii grauari quibusvis creditoribus etiam anterioribus...

Nono inferitur, quod clericis t habens beneficium pensioe grauarum non iuuatur beneficio cap. i. Odiardus, de solutio. quod ad pensioem, que ante omnia solvenda, & deducenda est...

Decimo inferitur, quod in restitutione fructuum t facienda per condemnationem, t habenda est ratio, & detrahenda quantitas pensiois antiquae soluae...

Vndecimo ex dicta diffinitione inferitur, quod cum pensio t fit ad tempus, expirat, & extinguitur morte pensionarij, Caccialupus & Gigas quest. i. Corrasa...

formam Chysianen. Decis. 110. Mando. de signatura gratia. titulo de translationibus pensionum in princip. Flam. Parisius, d. quest. 4. numer. 28. cum sequentibus...

Et a solo Papa concedi potest, non t autem a legato vel ordinario, Gambarus d. lib. 6. num. 225. t Flam. Paris. d. q. 4. num. 13. 14. & 15. quam clausulam facultatis transferendi, t ponit Gigas, post finem...

Et huiusmodi translatio t iuxta clausulam facultatis, fieri debet coram persona in dignitate Ecclesiastica constituta, & potest fieri coram Canonico, Cathedrali Ecclesiae, ad capitulum statutum de rescriptis...

Non tamen potest fieri coram t Canonico Ecclesiae Collegiatae, quia nullo modo potest dici in dignitate Ecclesiastica constitutus, vt colligitur ex dict. capit. statutum, & allegatis, quicquid alias, si bene memini, tenuerit Rota in vna Romana seu Adriensis...

Et potest fieri per procuratorem t etiam in facultate dicatur: Tibi vt quicumque loci ordinarius seu Canonicus, &c. inferius, per te eligendum, &c. regula enim est, posse quem facere per procuratorem...

Intelligitur autem dicta clausula t transferendi, de prima duntaxat, ad regulam legis bonae, hoc sermo in se de verborum significat. de qua late Traquebellus...

Intelligitur autem dicta clausula t transferendi, de prima duntaxat, ad regulam legis bonae, hoc sermo in se de verborum significat. de qua late Traquebellus...

Melchioris transfudit, vt referantur cum omnibus exemptionibus, obligationibus, auctoritatibus, & hancarius, & de renouando fideiussoribus aliisque clauis, & de re...

Et eius translatio non solum in iudicium Didaci fideiussoris illius, earatione, quae Papa vt dominus beneficiorum potuit esse, sed etiam in iudicium, vt in laetitia...

Et post hac tradit Gonzalez glo. 11. n. 81. sicut etiam t facultas retinendi pensionem non obstante matrimonio per pensionarium contracto, intelligitur de primo duntaxat...

Per translationem tamen inuolidam t non fuit consumpta facultas transferendi ad dec. 4. 7. parte prima duntaxat, vt licet resolutum in causa Placentina pensionis, 17. Junij 1602. Coram D. Corduba.

Secundo, pensio potest transferri t etiam si sit reseruata, sine clausula transferendi, quando de consensu ipsius, pensionarij, & solentis pensionem, transierit in aliam auctoritate Papae, Ferrerius conf. 51. Mandosius supra in princ. Flam. Paris. d. 4. num. septimo.

Tertio potest transferri in vim priuilegiorum t concederem militibus S. Petri, & S. Pauli, & nonnullis aliis officialibus Romanae curiae, vt per Mandosius supra versu, non omittit, & in reg. 19. quibus, num. 9. & Flam. Paris. d. quest. 4. num. 7. & 9. & militibus Pii vt in constitutione 5. & 16. Pij IV. Flamin. ibi nu. 10. & militibus S. Stephani, vt in constitutione 64. Pij IV.

Sed ista priuilegia, t & quibusvis aliis militibus concessa sunt reuocata per Pium V. constitutione 71. Postea tamen Sixtus V. militibus Laurentianis concessit priuilegium transferendi pensiones. non tamen t summam 200. ducatorum auri de Camera, nec medietatem fructuum excedentes, vt in constitutione 35. eiusdem Sixti, quae est videnda. Et aliquando etiam conuulsuris conceditur priuilegium transferendi, vt in constitutione 32. Sixti D

40 V. & tradit Flam. Paris. sup. num. 12. & circa hoc vide dicta infra l. 6. par. 2. d. 1. d. 2.

Et aduerte quod per translationem extinguitur prima pensio, & noua creatur Gigas, questio 74. num. 1. & 88. numer. 8. Mandos. supra in principio l. 1. num. 1. d. dec. 324. t. num. 3. ibi d. Flam. Paris. d. quest. 4. num. 7. & Sal. huius Tiberius, in practica auditoris Camera. lib. 3. ca. 6. adus. V. & huius in practica libro 3. cap. ultimo numero 2. Et fuit dictum in vna Britien. pensio. 23. Maij 1574. Coram D. Mellino, de qua infra numero 470. & in d. Placentina pensio. 17. Iunij 1601. Coram D. Corduba, & dictum est supra numero 55.

155 In vna tamen t. Carpentoratorum pensio. 29. Maij 1602. Coram D. Lancelloto fuit resolutum, quod ad effectum, ut sit habenda ratio pensionum impostarum post primam reservationem & facultatem transferendi, pensio translata non potest haberi pro noua, cum in substantia & reuera sit eadem, Vitali. Clement. l. 6. eadem num. 3. de supplenda negligentia Pralatorum, quantum enim in translatione procedatur, per vnam cassationem antiqua, & noua reservationis, Tamen hoc procedit ad certos effectus, scilicet mutacionis persone, ut vnus solus possit exigere, & ut citatur per cuius obitu debet extingui, item quoad vnam excusacionem, & quasi possessionem & alia huiusmodi non autem respectu substantie ipsius pensionis, quia in substantia est eadem, cum antiqua eam omnibus suis qualitatibus, & ideo quantum respectu cassationis antiqua dicitur noua: tamen cum ipsa cassatio sit respectiva ad reservationem noua, per istam nonnoua reservationem non augetur aliquid omnis Ecclesie sit post dicta noua pensionis impositio, sed solum sit imputatio persone, & subrogatio vnus in locum alterius Cresc. decif. prima, de rebus Ecclesie, &c.

157 Et inde in vna Segobien. pensio. 20. t. Maij 1598. Coram D. Corduba fuit resolutum, quod obligatio fideiussorum pensionis ad fauorem nominati, qui tunc temporis eam transulerat, extenditur ad translatarium, cum ceteris, cum omnibus decretis, & laudibus in reservatione contentis, & quia translatio pensionis debet vni persone, si in aliam transferatur, non dicitur nouum granamen in personam debentis solvere, sed delegatio solutionis faciende alteri Paris. conf. 5. num. 86. lib. 4. & quia principalis se obligauerat in fauorem certae persone in reservatione eiusdem pensionis nominatae, & quia scedula Bancaria cantat pro M. & suis translataris, & fideiussores tenentur ad omne id, ad quod principalis tenebatur, facit decif. 805. numer. 3. part. 1. & quod potuit fieri translatio nulla facta intimatione, & quod non obstat, quod translatarius non fuerit praesens translatio, quia sufficit stipulatio facta per notarium pro illo, & apparet de illius acceptatione, per mandatum ad exigendum, &c.

Et 26. Iunij eiusdem anni, coram eodem fuit idem resolutum scilicet consistere de valida translatione pensionis, ex ipso instrumento translationis, non obstante quod fuerit facta infectio translataria, quia facta videbatur, quod notarius pro eo fuerit stipulatus, & intercessit iuramentum, quod supplet absentiam, Gabriel de verborum obligationibus concl. 1. numer. 69. & 95. Vltra quod per scientiam subsecutionem censetur facta ratificatio, Covarruu. in rubrica de testamentis, 3. part. numer. 13. non obstante etiam, quod facta fuerit literis non expeditis, sicut clausula, in supplicatione quod sola si-

gnatura sufficiat, ut obijre, quod per reg. Sanctissimi Domini nostri, qua posita superuenit, videatur illi derogatum, cum disponat, quod sola signatur non sufficiat, licet in supplicatione adijta alia clausula regat. in contrarium non obstante, qua non extendatur ad futura. Simoneta, de reuocatio, q. 76. numer. 2. & 3. quia placuit repositio quod ista pensiones considerantur ad fauorem Itali, cum super illis non expeditur litera, ut notum est, non comprehenduntur sub dict. reg. reuocatoria de pensionibus non expeditis literis, & quod opponatur de translatione facta, coram persona non constituta in dignitate, fuit sublatum, quia cantor in cuius manibus fuit facta est 2. dignitas in Ecclesia Castellana, sicut maxime, quod etiam translatio facta in manibus vnus Canonici, alcius visus Ecclesie sufficit, ut voluerunt domini in vna Romana, seu Adriem. pensio. coram D. Pamphilio, 2. Decemb. 1593. Hac in dicta Segobien. t. & in translatione pensio. non habet locum reg. de infirmis resignantibus, Sarren. ibi, & questio. 16. & Mandos. questio. 11. Flam. Paris. de resen. libro 12. quest. 3. a numer. 53. nec constituto de publicandis resignationibus t. Sarren. 21. reg. de publicandis, quest. 10. Gigas consilio 139. seu resen. 30. de pensionibus, & Flam. lib. 11. q. 4. num. 23.

Alia de materia translationis t. pensionum vide per Mandos. dict. titulo de translatione pensionum, & An. August. in Epistola eodem titulo. Et Flam. Paris. d. quest. 4. per totam, & vide d. supra translatione prima a numero 51.

Sed circa hanc vnicuique illationem, offert se dubium, in pensionibus t. referatis in persona vnus, ad commodum tamen & vitilitatem alterius, ut in pensionibus referatis pro Italij super beneficijs Hispaniz, quae imponuntur in persona, & capite vt aiunt, alcius Hispani, propter pragmatice, & leges Regni, per cuius obitum huiusmodi pensiones expirant, an per obitum Hispani, seu eius translatae, an vero per obitum Itali, vel vtriusque.

In quo in primis certum est Hispano non t. translata pensione, aut eius translato decedente, etiam in vita Itali ad cuius commodum fuit reseruata, expirare pensionem, & omnem commoditatem cessare, cum pensio, & ius ipsius resideat penes Hispanum, ex l. quidam cum filium, ff. de herediibus institutendis, & fuit resolutum in vna Hipalen. pensio. de anno 1573. Coram D. Grassis, vt in decisione 399. 400. & 401. numero 3. parte 1. diuersorum, Anastasius Germon. de Indul. Cardinalium, §. si vero a numer. 56. & Flam. Paris. dict. quest. a numero 61.

Nihilominus etiam dicendum est, pensionem extingui, & omnino cessare per mortem eius penes quem est commodum, & ad cuius vitilitatem feruit, etiam viuentem illo, in cuius persona est imposita vt Rota, & stylus seruat, ita fuit dictum in vna Conchen. pecuniaria. 15. Maij 1587. Coram D. Pamphilio, & in vna Conchen. pensio. 2. Maij 1588. Coram D. Blancheto: & in vna Calagurritana pensio. 2. Decembris 1598. Coram D. meo Corduba fuit resolutum, consistere pensionem fuisse reseruata ad commodum Herculis vt apparet, ex fide Cardinalis de Consencia tunc Datarij, & sic per eius obitum extinctam etiam viuentem Hispano.

Vnde

Vnde additio t. consilij Nauarri 61. de simonia, inquit aduertendam, referri in S. auditorio Rotae pronunciatum, pensiones, quae Italo super caput Hispani reseruatum extingui, tam per mortem Itali, quam Hispani. Quamuis in dicta t. Hispani. Rota resoluerit non extingui per obitum illius ad cuius commodum est imposita, si ille alium nominauit in commoditate, vel in alium eam transtulit, etiam sine aliqua solemnitate, & solemnitate translatione, per referatarium faciendi in vita illius, vt in dictis decisionibus maxime vltima, quas referunt vt sequuntur Anast. Germonus, & Flam. Paris. vbi proxime.

Sed reuera licet ius pensionis resideat penes eum in cuius persona fuit reseruata, verior est decisio in eadem causa Hispanen. pensio. facta, coram D. Binarino. 15. Oct. 1571. in qua fuerat resolutum, pensionem positam in cap. Ludouici. ad commodum Cardinalis Neapolitani, cessare, & extingui per obitum Cardinalis: quia veritas est, quod non pro pensionario, sed Cardinalis facta est gratia, vt pensionario Papa non assignasset nisi intendisset prouidere Cardinali: ideo cum totum factum esset contemplatione eius, & deficiente totum perit, ad legem cum dotem, ff. ad legem falcidiam, leg. seruo legato, §. si testator ff. de legatis 1. Soc. conf. 50. Neque obijre, quod pensio sicut morte pensionario cessasset, & a morte Cardinalis non deberet expirare, quia Respondetur quod esset contra mentem Papae, qui cogitauit hoc facere ad commodum Cardinalis, non persona ipsius pensionario, & hoc etiam admittitur, vt valet per obitum vtriusque cum in persona vtriusque, constet, vnus quoad substantiam & formam, altero quoad ad commodum, contentus enim est, vt altero eorum deficiente extingatur, vt minus a iure recedatur, & fauore Ecclesie vt se celerius consulatur, autem maxime rei veritate, iuxta titulum Cod. plus valere quod agitur, vbi Baldus in l. in fine, & in l. cum precibus. Cod. de probatio. &c.

Quam decisionem vix vocis t. oraculo, approbauit Greg. XIII. in plena signatura gratiae 29. Nouemb. 1572. in causa Hispanen. pensio. pendente, coram D. Gropetio inter Ioan. Baptistam Montoya, contra translatarios Gasparis de Penna.

Et alias in vna alia Valentina pensio. t. 3. Nou. 1593. Coram D. Mellino fuit resolutum, pensionem censeri constitutam contemplatione illius qui fuit factus procurator irrevocabilis, & in rem propriam ad exigendum, & transferendum ab eo in cuius fauorem in supplicatione fuit reseruata, qui permisit illum semper exigere, Ruinus conf. 170. lib. 4. sic non posse pensionem sine consensu illius transferre l. in concedenda, & l. seq. ff. de aqua pluuiarum arcenda, l. id quod nostrum, ff. de reg. iur. & quia ille fuit constitutus procurator vt in rem propriam ad transferendum, & ad istud mandatum referatarius tenebatur, ex necessitate, vti fuit resolutum in causa Tolejana pensio. 19. Iulij 1595. Coram D. Decaro idem referatarius non potuisse postea facere pensionem translationem validam, quia actiones dicitur remanserunt ineffaces. l. 1. §. ff. ad Trebellianum, Aufreicus in Capella Tolofana. q. 119. n. 3. & fuit dictum in Bononien. honorum de Luparis 11. April. 1578. Coram sanctissimo, praeter ea etiam istius pensionis esset radorum pensio referatarius cum commodum ad alium pertinere, sine illius consensu transferre non potest, quia facultas transferendi fuit data contemplatione illius, & ad eius commodum, non obstante decisione Mohedan. 28. de renuntiatione, quia ibi pensio ius residebat penes eum qui constituitur simpliciter procuratorem

ad transferendam pensionem, &c. Circa quam tamen resolutionem, adueto verius videri, & quod referatarius in cuius persona fuit pensio reseruata, possit valide eam transferre & cassationi consentire etiam sine consensu eius, in cuius commodum est reseruata, & licet sit constitutus procurator vti in rem propriam ad transferendum, nam adhuc ius pensionis, & transferendi, quod est spirituale, seu quasi est in ipso referatario, nec potest cedi, seu transferri in alium, per priuatum irrevocabilem, & quod fit ad commodum alterius, & solum facit quod ille teneatur ad interesse si male versatus est.

Probatio autem, ad cuius commodum, t. & contemplationem fit pensio reseruata, sumitur ex libro Datarij. in quo scribuntur huiusmodi pensiones, & quorum contemplatione sunt reseruatae, vt fuit resolutum in vna Tarraconen. pensio. de anno 1594. & 1599. Coram Illustrissimo Seraphino, vt in sequenti. decisionibus, quae alia etiam continent ad propositum.

TARRACONEN. pensio. 10. Octobris 1594.

Felicis recordationis Gregorius XIII. Anno 1582. Ceterum Archiepiscopus S. Fructuosus in Ecclesia Tarraconen. R. D. Doctori Michaeli Carnicer referatarius pensionem scutorum 500. super fructibus A. Archidiaconatus, in persona D. Antonio lo. Girona, contemplatione tamet bona memoria Cardinalis Comendoy, & dicto Michael obligauit se in forma Camerae, & dedit cedulam bancariam, prout in similibus pensionibus fieri solet, fuit hac pensio vni Cardinalis soluta, sed post eius obitum cum pretendere illius, & R. D. Abbas Cauca, & Cardinalis sororis filius d. pensionem voluit, & eorum ad se expectare & eandem exigere ceteris, ex aduerso vero Michael pretendere extinctam esse morte Cardinalis, tandem redacta fuit in iudicium, & cum status cause in hoc versarentur, an constaret pensionem fuisse reseruata ad commodum & fauorem D. Abbatis, & hinc inde multae deducuntur coniecturae, proposita hanc argum. in Rota, & re discussa maior pars dominorum censuit consistere pensionem reseruata fuisse ad commodum Abbatis, & quoniam versatur in materia coniecturali fuit pro parte D. Abbatis excitatum, omni probandi pensionem extinctam morte Cardinalis incumbere Michaeli, & consequenter docere debere eum pensionem ad eum expectasse, Ea quantum plures ex dominis extarunt pro parte Abbatis e potissimum fundamenta, quia exigebatur pensio nomine Ioannis referatarius viuentis, qui habebat praecipuum suum clarum & obligationem Michaeli in forma Camerae, cui nihil aliud opponi poterat, quae extinctio ex persona eius ad quem voluit se spectet, ideoque videtur omni probandi extinctionem allegantis incumbere l. qui dicit cum vulgaris de probatio. Tamen quia in contrarium deducebatur esse in confessio, hanc pensionem non fuisse reseruata ad vultum 10. vt ipsemet fuerat, sed alterius persona non nominata propter pragmaticam Hispaniarum, omnia hac dispositione fuit alium rationem modo de probationibus, & coniecturis, quae hinc inde deducuntur, & quae pro parte R. D. Abbatis pro praecipuo fundamento extinctionis suae allegatus fuit liber Dataria corruptus a quondam Petro Antonio, tunc temporis intromisso Datarij, in quo in margine ereptione huius pensionis ibi adnotate, reperitur, hac verba, Nepoti Cardinalis Comendoy in iudicio ipsius Cardinalis. Coadiunabatur hac probatio ex solutionibus postea fecit, nam prima dempsa, quae fuit facta Cardinali, cetera fuerunt facta domino Abbati, n.